

ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ

ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਇੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਲੜੀ ਹੈ ਵਰਕਬੁੱਕ

ਵਾਲੀਅਮ 4 ਵਿਚੋਂ 4

ਕ੍ਰੋਗ ਕਾਸਟਰ

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸਾਂ ਜਾ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਓ 20ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਓ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੀਕਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ।(ਮੱਤੀ 28:19-20)

FDM
• WORLD

ਚੇਲਾਪਨ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਐਨ
ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ

PARENTING IS A MINISTRY SERIES, VOLUME 4 OF 4
BIBLE DISCIPLINE IN PUNJABI

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਖੰਡ 4 ਹੈ
ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਲੜੀ ਹੈ

ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਿਰਲੇਖ ਇੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਲੜੀ ਹੈ

ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ (ਵਾਲੀਅਮ 1)
ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਸੰਚਾਰ (ਵਾਲੀਅਮ 2)
ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿਓ (ਵਾਲੀਅਮ 3)
ਆਰ੍ਹਾ ਦੀ ਗਾਈਡ

FDM.world ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਰਕਬੁੱਕ

ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨਲ ਟਰੂਥਸ: ਕ੍ਰੇਗ ਕੈਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੁਨਿਆਦ
ਕ੍ਰੇਗ ਕਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਲੜੀ ਹੈ
ਕ੍ਰੇਗ ਕਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

ਸਾਰੀਆਂ FDM.world ਵਰਕਬੁੱਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਐਨ ਲਈ, ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ, ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਜੋਂ,
ਅਤੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ
ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਇੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਲੜੀ ਹੈ
ਵਾਲੀਅਮ 4
ਪਰੰਪਰਾਗਤ, ਮਿਸ਼ਰਤ, ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਮਾਪੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ

ਕ੍ਰੋਗ ਕਾਸਟਰ

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸਾਂ ਜਾ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਓ 20ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਓ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੀਕਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ॥(ਮੱਤੀ 28:19-20)

FAMILY DISCIPLESHIP MINISTRIES

ਫੋਨ: (619) 590-1901

ਈਮੇਲ: info@FDM.world

ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ: www.FDM.world, www.discipleshipworkbooks.com

ਬਿਬਲੀਕਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਇੱਕ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਲੜੀ ਹੈ, ਖੰਡ 4, ਕਰੇਗ ਕੈਸਟਰ ਦੁਆਰਾ

ISBN 978-1-7331045-9-3

ਕ੍ਰੇਗ ਕਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਟ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਸੰਸਕਰਣ ਕਾਪੀਰਾਈਟ © 2020। ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ. 09012020
ਸੰਸ਼ੋਧਨ

ਅਨੁਵਾਦਕ: ਏਲਿਸ਼ਾ ਡਿਗਲ

Email Id: elishadiga1@gmail.com

WhatsApp No.:6283244990

ਵਿਸ਼ਾ – ਸੂਚੀ

ਮੁਖਬੰਧ.....	6
ਜਾਣ-ਪਛਾਣ.....	7
ਪਾਠ 1: ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ	10
ਪਾਠ 2: ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ	17
ਪਾਠ 3: ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਿਉਂ?.....	27
ਪਾਠ 4: ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਚਾਰ ਐਜ਼ਾਰ	33
ਪਾਠ 5: ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਖਲਾਈ	39
ਪਾਠ 6: ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਖਲਾਈ	46
ਪਾਠ 7: ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ	52
ਪਾਠ 8: ਸਪੈਕਿੰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ	63
ਪਾਠ 9: ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਨਾਮ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ.....	68
ਪਾਠ 10: ਕਿਸੇਰ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਸਿਖਲਾਈ.....	74
ਪਾਠ 11: ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ.....	83
ਪਾਠ 12: ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ	88
ਪਾਠ 13: ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼	93
ਪਾਠ 14: ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੀਟਿੰਗ.....	98
ਅੰਤਿਕਾ ਸਰੋਤ	103
ਅੰਤਮ ਨੋਟ	132
ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ	133
ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸੇਵਕਾਈ ਬਾਰੇ.....	134

ਮੁਖਬੰਧ

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਪੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ: ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਲਈ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਬੱਗਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਹੈ। ਜੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੀਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਮਾਪੇ ਬਿਨਾਂ ਬੈਕਅੱਪ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੋਂ, ਕਿੱਥੇ, ਕਿਵੇਂ, ਕਿੰਨਾ, ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ, ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੀੜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਅੱਜ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਪੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਮੁੜਨਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਦਦ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਨਗੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੇਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਰਿਵਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਚਰਚ, ਸਮਾਜ, ਅਤੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਡੇ ਮਸੀਹੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਇਆ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇਵੇਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਸੀਹੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਅਨੁਭਵ ਜਾਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਫਲਸਫੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਭਾਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਪਰ ਅੰਤ ਦਰਦ ਹੈ।

ਪੈਰੈਂਟਿੰਗ ਇੱਕ ਏ ਮਿਨਿਸਟਰੀ ਸੀਰੀਜ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਪਰਿਵਾਰ, ਮਿਸ਼ਰਤ ਪਰਿਵਾਰ, ਇਕੱਲੇ-ਮਾਪੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਜਾਂ ਪੇੜੇ-ਪੇੜੀਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰੇ, ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਜੀਵਨ-ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।

ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਰ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਿਓ ਜੋ ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਆਮੀਨ।

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਇਹ ਵਰਕਬੁੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੈਰ ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਉਨਾ ਹੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਤੁਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ।

ਸਾਡੀ ਵਰਕਬੁੱਕ ਦੇ ਟੀਚੇ ਹਨ:

1. ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਾਲਣ ਪੇਸ਼ਣ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ,
2. ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ
3. ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਾਫੀ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਪਾਲਣ ਪੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ? ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ, ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਲੀਅਮ 1 ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਵਾਲੀਅਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਕਿਸੇ ਵੈਲਯੂਮ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਖੰਡ ਅਤੇ ਪਾਠ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਪਾਠ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਫਲ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਅਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੇਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝੋ, ਇਹ "ਪਾਲਣ-ਪੇਸ਼ਣ ਲਈ ਪੰਜ ਆਸਾਨ ਕਦਮ" ਮੈਨੂਅਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਬਣਨਾ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ

- ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ।
- ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਕਰੋ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ।
- ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਰੱਖੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰੋ।

ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

- ਇਹ ਕੰਮ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਤਰਜੀਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਾਠ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਖੁੰਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੋ, ਪਰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ।
- ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਆਪਣੀ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਓ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ।
- ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਰਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
- ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਬਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੋ।
- ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਰਕਬੁੱਕ ਨੂੰ ਡਾਉਨਲੋਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਬਾਈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਰਨਲਿੰਗ ਅਤੇ ਨੋਟਸ ਲਈ ਵਾਧੂ ਕਾਗਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ।

ਫੁੱਫੀ ਖੇਦੇ

ਇਹ ਭਾਗ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਈਬਲ, ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਬਾਈਬਲੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੋਰ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਭਾਗ ਸਵੈ-ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਝ, ਇਕਬਾਲ, ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੋ। ਇਸ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ

ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਭਾਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਧੀਏ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੀਏ।

ਅੰਤਿਕਾ ਸਰੋਤ

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵਰਕਬੁੱਕ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅੰਤਿਕਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਓ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਵਰਕਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅੰਤਿਕਾ A ਨੂੰ ਭਰੋ: ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਪੱਤਰ (ਖੰਡ 1)।

ਆਗੂ ਦੀ ਗਾਈਡ

ਇੱਕ ਨੇਤਾ ਦੀ ਗਾਈਡ FDM.world 'ਤੇ ਮੁਫਤ ਸੇਵਕਾਈ ਡਾਊਨਲੋਡਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਚੋਲੇ ਬਣਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਾਠ 1

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਕਸਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੰਡ 3, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿਓ, ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਲਈ ਚੇਲਾਤਾ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਲਈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਓ” (ਮੱਤੀ 28:19)। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਪੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੇਲਾ ਬਣਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਲਈ ਯਿਸੂ, ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਲਈ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਾਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਵਰਕਬੁੱਕ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਖੋਜ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ, ਮਾਪੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਾ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏਗਾ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਬਟਰਫਲਾਈ

ਆਉ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ। ਇੱਕ ਨੌਂ ਸਾਲ ਦਾ ਲੜਕਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਘਰ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਨਾਲ ਲਟਕਦਾ ਇੱਕ ਕੋਕੂਨ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀਡੀਓ ਦੇਖੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਤਿਤਲੀ ਇੱਕ ਕੋਕੂਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਟਾਹਣੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਿੱਚ ਛੇ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੀਸੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਹ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਕੋਕੂਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ-ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਰਦਾ ਦੇਖ ਸਕੇਗਾ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਕੋਕੂਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅੱਥਰੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਿਤਲੀ ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਈ ਘੰਟੇ ਬੈਠ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਘੜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਕੋਕੂਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਂਚੀ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜੇੜੇ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅੱਥਰੂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੋਕੂਨ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਤਿਤਲੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਮੋਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੰਭ ਸੁੰਗੜ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਭਾਰਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਜੀਬ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਤਿਤਲੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਦੇਖੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਆਖਰਕਾਰ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਰ ਗਿਆ।

ਉਹ ਤਿਤਲੀ ਮਰ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਸੰਘਰਸ਼, ਤਣਾਅ, ਅਤੇ ਕੋਕੂਨ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ - ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰਲ ਨੂੰ ਖੰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਧੱਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਵਾ ਇਸਦੇ ਖੰਭਾਂ ਨੂੰ ਛੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਉੱਡ ਸਕੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਤਿਤਲੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਆਇਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਦੱਸੋ।

ਸਾਰੀ ਤਾੜਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਨੰਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁੱਝਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਧਾਏ ਗਏ ਹਨ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਦਾਇਕ ਫਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।(ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:11)

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤਾ ਹੈ-ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ-ਮਾਪੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵੱਲ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਅਕਸਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅਰਾਮੀ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਪਿਆਂ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਾਵਾਂ) ਲਈ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤਿਤਲੀ ਵਾਂਗ, ਮਾਪੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਢੁਕਵੇਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਆਣੇ ਬਾਲਗ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ "ਬੁਰੇ" ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਔਸਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਿਪੱਕ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ। ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੀ ਹੈ?

ਤਾੜ ਅਤੇ ਛਿਟੀ ਬੁੱਧ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਬਾਲਕ ਬੇਮੁਹਾਰਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਲਈ ਨਮੋਸ਼ੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 29:15)

ਜਿਹੜਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਉੱਤੇ ਛੂਫਕ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦਾ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਵੈਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 13:24)

ਜਦ ਤਾਈਂ ਆਸ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤਾੜ, ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀ ਨਾ ਲਾ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 19:18)

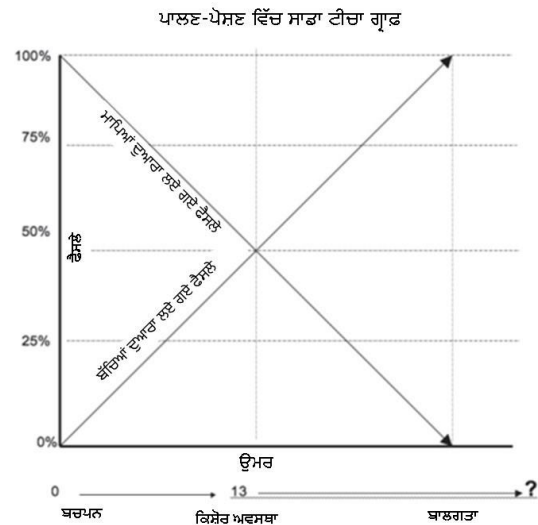
ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:6; ਅਫਸੀਆਂ 6:4)। ਇਹ ਅਕਸਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤਿਤਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਕੂਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਹੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ (ਇਬਰਾਨੀ 12:11) ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।

ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਤੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਤਾੜ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਝਿੜਕੇ ਤਾਂ ਅੱਕ ਨਾ ਜਾਈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸੇ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਿਉ ਉਸ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਪਰਸੰਨ ਹੈ। (ਕਰਾਉਤਾਂ 3:11-12)

ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟੀਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹੈ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਬਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਗ੍ਰਾਫ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਉਹ ਲਾਈਨਾਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਟੀਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਸਿਹਤਮੰਦ, ਜਿੰਮੇਵਾਰ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ। ਇਹ ਆਮ ਸਮਝ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾ, ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕੇ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੱਚੇ ਬਾਲਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਢਾਲਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸਿਖਲਾਈ ਬਨਾਮ ਨਿਯੰਤਰਣ = ਵਿਕਾਸ ਬਨਾਮ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਪਿਆਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਪੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਟ੍ਰੇਨਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਲੱਛਣ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਮਾੜੀ, ਗਲਤ, ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਵੈ-ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਪੇ ਅਕਸਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਹੀ ਕੀ ਹੈ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਨਿਯੰਤਰਣ - ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਕਰਨਾ, ਸੰਜਮ ਕਰਨਾ; ਇੱਕ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ।¹

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ? ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ 'ਤੇ ਖਰੇ ਉਤਰੇ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 1

ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ? ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਦੱਸੋ ਕਿ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਠੋਰ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸੁਆਰਥੀ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੋ।

ਬਚਕਾਨਾ ਵਿਵਹਾਰ

ਮਾਪਿਓ, ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਸਾਡੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਬਚਕਾਨਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਮੂਰਖ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ, ਜਾਂ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵੀ, ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿਓਗੇ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ।

ਅਪਵਾਦ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਅਪਵਾਦ-ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਭਰੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13 ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸੰਚਾਰ (ਖੰਡ 2) ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ? ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!" ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹੋ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਫਲਤਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਮੂਰਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ।

ਬਾਲਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖਤਾਈ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾੜ ਦੀ ਛਿਟੀ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 22:15)

ਮੂਰਖਤਾ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ, ਬੇਸਮਝ, ਦਿਮਾਗੀ, ਤਰਕਹੀਣ, ਹਾਸੇਹੀਣੀ, ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਘਾਟ।" 2 ਕੀ ਇਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 22:15 ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: “ਤਾੜਨ ਦੀ ਛੜੀ [ਮੂਰਖਤਾ] ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੋਗੀ।” ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ। ਡੰਡਾ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੇਖਕ ਐਚ ਏ ਆਇਰਨਸਾਈਡ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਛੱਡਣਾ ਉਸ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਖਤਾ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਕੁਰਾਹੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇਗਾ। ਡੰਡੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਬਹੁਤ ਅਕਲਮੰਦੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦ੍ਰਿੜ, ਫਿਰ ਵੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਬੀਤਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਡੰਡੇ, ਪੂਰੇ ਪੇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਜਮ ਜਿਸਦਾ ਬੱਚਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਜੋ ਅਬਸਾਲੋਮ ਅਤੇ ਅਦੋਨੀਯਾਹ (2 ਸੈਮ. 14; 1 ਰਾਜਿਆਂ 1:6) ਦੇ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 2

ਕਹਾਵਤਾਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪਰਿਪੱਕਤਾ (ਮੂਰਖਤਾ) ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਗੁਣ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੋ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

- ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ (10:21)। _____
- ਉਹ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ (10:23). _____
- ਉਹ ਭੋਲੇ ਹਨ (14:15)। _____
- ਉਹ ਸਿਆਣਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ (15:12)। _____
- ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (15:21)। _____
- ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਖੋਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (17:12)। _____
- ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ (18:6-7)। _____
- ਉਹ ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਹਨ (21:24)। _____
- ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰਾਹ ਤੁਰਦੇ ਹਨ (22:5)। _____
- ਉਹ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ (22:10)। _____
- ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਲਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (22:13)। _____
- ਉਹ ਕਾਮੁਕ ਹਨ (22:14)। _____
- ਉਹ ਲਾਲਚੀ ਹਨ (22:16)। _____
- ਉਹ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਦੇ ਹਨ (23:9)। _____
- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (26:3)। _____
- ਉਹ ਸੱਚ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ (26:7)। _____
- ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ (26:11). _____
- ਉਹ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ (27:22)। _____
- ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (28:26). _____
- ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ (29:8)। _____
- ਉਹ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ (29:11)। _____

ਸਿਖਲਾਈ ਕੀ ਹੈ

ਸਹੀ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦਾ ਟੀਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਮੀਦਾਂ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਕੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ (ਯੂਹੰਨਾ 5:20, 30; 6:38) ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਿਤਾ

ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 12:28), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗੇ (ਖ਼ਾਸਕਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ)।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ
ਸਿਖਲਾਈ-ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ; ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਹਨਰਮੰਦ ਬਣਨਾ.4

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਦਰੱਖਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤਣੇ ਦਾ ਵਿਆਸ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਉੱਤੇ ਪੰਤਾਲੀ ਡਿਗਰੀ ਮੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨਾ ਮੁਰਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਰੱਖਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੋਗੇ।

ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ (ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਤੀ"5), ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਤਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਤਰੀਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਲਕੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਦਬਾਅ ਪਾ ਕੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰੱਖਤ ਦਬਾਅ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੋਰ ਵੀ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰੁੱਖ ਇੱਕ ਇੱਛਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਅਤੇ ਹੁਣ ਝੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ: ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਝੁਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ. ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ. ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਿੱਧੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਬੰਨੇ ਹੋਏ" ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ!" ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜੇ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਨੈਕਰੀ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਮੁਰਖਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਵਾਲੀਅਮ 3, ਪਾਠ 1 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4 ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ: "ਅਤੇ ਪਿਤਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈੱਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭੜਕਾਓ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਨਸੀਹਤ ਵਿੱਚ ਪਾਲੋ।" "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਓ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਤੱਕ ਲਿਆਓ।" ਇਹ ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚਰਿੱਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਹੀ "ਸਿਖਲਾਈ" ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, "ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਸੀਹਤ" ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ-ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ- ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ।

ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵਰਗਾ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੋਚ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੀ ਟੀਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਟੀਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਚ-ਪ੍ਰੈਸਿੰਗ ਦੇ ਸੌ ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਸ ਮਿੰਟ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕਚਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਦੋਂ ਕੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚੀਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਹਲਕੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਬੈਚ ਪ੍ਰੈਸ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕੋਈ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਸਾਡਾ ਮੋਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮ ਉਹ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੁਰਖ ਵਿਹਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਸਾਡੇ ਮੌਕੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣ ਲਈ - ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਨਹੀਂ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਸ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਦੋ ਸੌ ਪੌਂਡ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚੀਕੋਗੇ, "ਇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਚਲੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"? ਬਿਲਕੁੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਬੱਚਾ ਦੋ ਸੌ ਪੌਂਡ ਬੈਚ-ਪ੍ਰੈਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ

ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਮੁਰਖਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਿਖਲਾਈ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਗੇ? ਅਤੇ ਜੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਖਲਾਈ ਹਲਕੇ ਵਜ਼ਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਧ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰੇਕ ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੇ ਸੌ ਪੈਂਡ ਬੈਚ-ਪ੍ਰੈਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਫਰਕ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖੀਏ। ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ, ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁੱਸੇ, ਬਗ਼ਾਵਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰਖਤਾ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਪਰਿਪੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 3

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਤੋੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰਵੱਈਆ ਕੀ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ 2

ਪਰਿਪੱਕ ਚਰਿੱਤਰ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਬਾਲਗ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਕੀ ਹੈ?

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 1

ਉਹ ਲਿਖੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ।

ਜੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ? ਹਾਂ ___ ਨਹੀਂ ___

ਅੰਤਮ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ, ਸੰਪੂਰਣ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦਾ ਪੱਧਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:11-12) ਨੂੰ ਇਸ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਣ [ਸੋਫ] ਮਨੁੱਖ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਕੱਦ ਦੇ ਮਾਪ ਤੱਕ” (ਆਇਤ 13)।

ਇਹ ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਵਾਂਗੇ। “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਰਗੇ ਹੋਵਾਂਗੇ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2)। ਤਦ ਤੱਕ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 8:29)।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਪਰਿਪੱਕ — ਟੇਲੀਓਸ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਇੱਕ ਟੀਚਾ, ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼; ਸਮਾਪਤ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਆਦ, ਸੀਮਾ; ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰਨ, ਪੂਰਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ।⁶

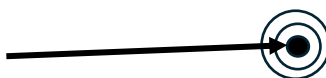
ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਵਾਨੀ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੂਕਾ 2:52 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਯਿਸੂ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਕੱਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ।” ਯਿਸੂ ਨੇ ਬੁੱਧੀ (ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਸ) ਅਤੇ ਕੱਦ (ਸਰੀਰਕ ਵਿਕਾਸ) ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ (ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ) ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ (ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਕਾਸ) ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ। ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸੀਮਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ: ਮਾਨਸਿਕ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ। ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਉਹ ਸਾਡੀ ਰਿਦਾਇਤ ਲਈ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਣ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਬੋਲਿਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਸਮਝਿਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਸੋਚਿਆ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਬਚਕਾਨਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:11)। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਤਰੱਕੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਆਣੇ ਬਾਲਗ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਪਰਿਪੱਕ ਅੱਖਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ

ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੀ ਬੁੱਲਜ਼-ਆਈ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਿਪੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਜੁਟ ਹੋ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

1. ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ
2. ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ
3. ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ

ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਨੈਤਿਕਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੋਂ ਗਲਤ ਜਾਣਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੀਡੀਆ, ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਬੰਬਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ:

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰ। ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸਚਿਆਈ ਹੈ।(ਯੂਹੰਨਾ 17:17)

ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗੀ।(ਯੂਹੰਨਾ 8:32)

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਚੇਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕੀ ਹਨ। ਉਹ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਣਗੇ।

ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਨੈਤਿਕਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ-ਰਾਇਆਂ ਜਾਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਫਲਸਫਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਦੋਂ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ:

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਅਰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਮ ਅਰ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। (ਉਤਪਤ 18:19)

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਨੈਤਿਕਤਾ—ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕੀ ਹੈ।

ਮੁੱਲ - ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਵਹਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਧਾਰਮਿਕਤਾ-ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਧਰਮੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਸਹੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਧਾਰੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੇਸ ਭਾਵੇਂ ਪਰਦੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈਏ ਪਰ ਉਹ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੇ ਰਹੀਏ।(2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:9)

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ, ਹਿਦਾਇਤ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਖੰਡ 3 ਵਿੱਚ ਪਾਠ 6-10 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਦੂਜਾ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਬਾਈਬਲੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਠ 1 ਵਿਚਲਾ ਗ੍ਰਾਫ ਉਹਨਾਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਨਿਰਭਰ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਕਲਪ ਬਣਾਉਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਕਸਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉਹ ਅਪੰਗ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਘੱਟ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 2

ਆਪਣੇ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਲਈ ਦੋ ਵਿਹਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। (ਉਦਾਹਰਨ: ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰਾ ਬਣਾਉਣ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ, ਰੱਦੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੋਮਵਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।)

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ; ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛੇ; ਮਾਲਕੀ ਲੈਣਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ।

ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਲਈ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਦੋ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ। (ਉਦਾਹਰਨ: ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ...)

ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਨਵੇਂ ਪੜਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਨਵੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਗਲਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਉੱਤਮ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ - ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਜੋਂ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ।

ਬਹੁਤੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਬਦਲਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਚਾਲ ਸੀ। ਵਾਪਸ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਬਾਗ ਦੇ ਹਰ ਬਿਰਫ਼ ਦਾ ਫਲ ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਿਰਫ਼ ਦਾ ਫਲ ਨਾ ਖਾਓ" (ਉਤਪਤ 2:16-17)। ਆਦਮ

ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੱਵਾਹ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਫਲ ਖਾਣ ਲਈ ਭਰਮਾਇਆ (ਉਤਪਤ 3:1-5)। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ (ਆਇਤ 6)। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

ਫੇਰ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਤੀਵੀਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਬਿਰਛ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮੈਂ ਖਾਧਾ 13ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੀਵੀਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੈਂ ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਤੀਵੀਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸੱਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਾਧਾ।(ਉਤਪਤ 3:12-13)

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਆਦਮ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, “ਔਰਤ . . . ਤੁਸੀਂ ਦਿੱਤਾ. . . ਮੈਨੂੰ,” ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, “ਸੱਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ।” ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ: “ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ।” “ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ।” “ਇਹ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ।” ਸਹੀ ਬਾਈਬਲੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਸਿਖਲਾਈ, ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਇਹ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ, ਨੌਕਰੀਆਂ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 3

ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸ਼ੀਰੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦੁਖਦਾਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪੀ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ?

ਮਾਪੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਜਾਂ ਗੰਦੇ ਘਰ ਦੁਆਰਾ ਗ਼ੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਵੇਂ ਗ਼ੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਲਿਖੋ।

ਸਾਡੇ ਘਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਪਨ ਵਾਲਾ ਚਰਿੱਤਰ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਲਗ ਗਰੀਬ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਪੌਲੂਸ ਨੇ ਟਾਈਟਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕ੍ਰੀਟ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜੋ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਈ ਜਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਭਈ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤ ਲਾਉਣ ਭਈ ਓਹ ਨਿਸਫਲ ਨਾ ਰਹਿਣ।(ਤੀਤੁਸ 3:14)

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਟਾਈਟਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਬਾਰੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਸਾਡੇ ਲੋਕ” ਕਿਹਾ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਟਾਈਟਸ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫਲਦਾਇਕ ਬਣਦੇ ਸਨ। ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ “ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨਾ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ।” ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੁਆਰਥੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਆਇਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਟਾਈਟਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀਆਂ (ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ) ਨੂੰ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦਿਖਾਉਣਾ, ਬਿਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਇਫ਼. 4:28ਬੀ)। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਆਰਥ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ, ਨਿਸ਼ਫਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗਾ।⁷

ਚਰਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਨਾ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ—ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਡੂੰਘੀ ਖੋਦੋ

ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸਭ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਬਚਨ ਭਾਵੇਂ ਕਰਮ ਸੱਭੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕਰੋ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ।(ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:17)

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ, ਦੱਸੋ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਢਿੱਲਾ ਹੱਥ ਕੰਗਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਉੱਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਧਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 10:4)

ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਫਲ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਭਲਿਆਈ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਜੇਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਰਨੀ ਤੇਹੀ ਉਸੇ ਦੀ ਭਰਨੀ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 12:14)

ਉੱਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਹਾਕਮੀ ਕਰੇਗਾ,
ਪਰ ਆਲਸੀ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣੇਗਾ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 12:24)

ਆਲਸੀ ਮਨੁੱਖ ਸਿਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਭੁੰਨਦਾ ਵੀ
ਨਹੀਂ, ਪਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅਨਮੋਲ ਪਦਾਰਥ ਉੱਦਮੀ ਲਈ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 12:27)

ਘੋਲੀਏ ਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਲੋਚਦਾ ਪਰ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ
ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉੱਦਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਮੋਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 13:4)

ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਖੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਪਰ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਵਾਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਥੁੜ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 14:23)

ਆਲਸੀ ਦਾ ਰਾਹ ਕੰਡੀਆਂ ਦੀ ਬਾੜ ਜਿਹਾ ਹੈ,
ਪਰ ਸਚਿਆਰਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸ਼ਾਹ ਰਾਹ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 15:19)

ਉੱਦਮੀ ਦੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਨਿਰੀਆਂ ਵਾਫ਼ਰੀ ਵੱਲ
ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਾਹਲੀ ਦਾ ਅੰਤ ਨਿਰੀ ਥੁੜ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 21:5)

ਆਲਸੀ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਦੀ ਹੈ,
ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 21:25)

ਕੋਈ ਤਾਂ ਦਿਨ ਭਰ ਲੋਭ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਧਰਮੀ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਰੁਕਦਾ ਨਹੀਂ।(ਕਹਾਉਤਾਂ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 21:26)

ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਚਾਤਰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ?
ਉਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਖਲੋਵੇਗਾ,
ਉਹ ਤੁੱਛ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਖਲੋਵੇਗਾ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 22:29)

ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਰੱਜੇਗਾ
ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਕੂੜ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਰੀਬੀ ਨਾਲ ਰੱਜੇਗਾ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 28:19)

ਸਵੈ - ਨਿਯੰਤਰਨ

ਤੀਸਰਾ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਣ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ (ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਜੀਉਣ ਲਈ ਸੰਜਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮਹੱਤਵ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਨੈਤਿਕ, ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੰਜਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ - ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ।

ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਖੰਡ 2, ਪਾਠ 3 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੰਜਮ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰੀ ਜਵਾਬ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਫਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਸਰੀਰਕ ਪਾਪੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਣ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ; ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੁਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।

ਡੂੰਘੀ ਖੋਦੋ

ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਸੰਜਮ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਮੂਰਖ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਗੁੱਸਾ ਵਿਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਚੁੱਪਕੇ ਰੋਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 29:11)

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 4

ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਾਪੀ ਵਿਵਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫ਼੍ਰੀਖੀ ਖੋਦੇ

ਸੰਜਮ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।

ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਰੂਹ ਉੱਤੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਉਹ ਉਸ ਢੱਠੇ ਨਗਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪਨਾਹ ਨਾ ਹੋਵੇ। (ਕਹਾਉਤਾਂ (ਕਹਾਉਤਾਂ 25:28)

ਸੇ ਹੇ ਪਿਆਰਿਓ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੋਕਸ ਰਹੋ ਭਈ ਕਿਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਭਰਮ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਤੋਂ ਡਿਗ ਪਓ। (2 ਪਤਰਸ 3:17)

ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੰਜਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧ ਦਾ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ ਅਤੇ ਓਸ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਸ ਰੱਖੋ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। (1 ਪਤਰਸ 1:13)

ਪਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਇਹ ਹੈ - ਪ੍ਰੇਮ, ਅਨੰਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਧੀਰਜ, ਦਿਆਲਗੀ, ਭਲਿਆਈ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 23 ਨਰਮਾਈ, ਸੰਜਮ। ਇਹੋ ਜੇਹਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22-23)

ਇਹ ਆਇਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਭਈ ਜਿਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਢ ਧਰਿਆ ਸੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋੜੀ ਉਹ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰੇਗਾ। (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ 1:6)

ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦ ਬੀਲੀਵਰਜ਼ ਸੀਕਰੇਟ ਟੂ ਹੋਲੀਨੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਂਡਰਿਊ ਮਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਹ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਰਚਿੰਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੁਣ — ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਅਤੇ ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ — ਸਾਡਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹਨ, ਬਲਦ-ਆਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਕੋਂਦਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਹਰ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਕੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਲਦ-ਅੱਖ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਏਕਤਾ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਾਂਝੇ ਟੀਚੇ ਵੱਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 5

ਸਪੱਸ਼ਟ ਟੀਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਪਦੇ ਹਾਂ?

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਾਰਾਂ-ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟੀਚੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਮਾਪ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਨੇੜੇ ਹੋ।

ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਲਦ ਦੀ ਅੱਖ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਮਰਦਾਨਗੀ ਦੇ ਵਿਗੜੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਮੁੰਡਾ ਹੋਣਾ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਰਲਫ੍ਰੈਂਡ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਬੁੱਲਸ-ਆਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁੱਠ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੈਂਕੜੇ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।" ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨੈਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਧਰਮੀ ਸੰਸਾਰ ਗਲਤ ਬਲਦ-ਆਈ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ, ਮੀਡੀਆ, ਸੰਗੀਤ, ਟੀ.ਵੀ., ਇੰਟਰਨੈੱਟ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਰਸਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਕ ਗਲਤ ਬੁੱਲਸ-ਆਈ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਝੂਠ, ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੰਬਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਹਾਸਲ ਕਰਨ। ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਲਈ ਟੀਚੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ (ਸਿਖਲਾਈ) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਲਵੇਗਾ।

ਕੰਮ 'ਤੇ ਦੇ ਅਸੂਲ

ਕਿਉਂ ਜੇ ਜਿਹੇ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿੱਚਾਰ ਹਨ ਤੇਹਾ ਉਹ ਆਪ ਹੈ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਤਾਂ ਹੈ "ਖਾਹ, ਪੀ" ਪਰ ਉਹ ਦਾ ਮਨ ਤੇਰੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 23:7)

“ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚਦਾ ਹੈ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਉਹ ਵੀ ਹੈ" ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ 'ਤੇ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਿਧਾਂਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। “ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹੈ” ਉਹ “ਉਵੇਂ ਹੀ” ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਟਾ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਾਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਗੰਦੀ ਗੱਲ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਾ ਨਿੱਕਲੇ ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਲੋੜ ਪਵੇ ਉਹ ਗੱਲ ਨਿੱਕਲੇ ਜਿਹੜੀ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ ਭਈ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇ।(ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:29)

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ, ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲੀ, ਜਾਂ ਚੇਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲਣ ਦੇਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ 3

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਿਉਂ?

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੋ-ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ-ਮਾਪਿਆਂ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਸਮੇਤ। ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਵਿਆਹੁਤਾ, ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੀਮ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਗ 3, ਪਾਠ 1 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿਆਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ:

ਅਤੇ ਹੇ ਪਿਤਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾ ਭੜਕਾਓ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਰ ਮੱਤ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੋ। (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4)

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਟੀਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਯੂਨਾਨੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4 ਲਿਖਦੇ ਸਮੇਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਪੇਡੀਆ ਵਰਤਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ" ਸ਼ਬਦ ਪੈਸ (ਬੱਚੇ) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਰਾਵਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: "ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ" (ਕਹਾਉਤਾਂ 13:24)। ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਜੋ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਤੱਕ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਸਾ, ਸਿੱਖਿਆ, ਹਿਦਾਇਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਪ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।" 10

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਟੀਚਾ—“ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲੋ,” ਏਕਟ੍ਰੇਫੇ (ਯੂਨਾਨੀ), ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵੱਲ ਲਿਆਉਣਾ।

ਵਿਧੀ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਨਸੀਹਤ ਜਾਂ ਹਿਦਾਇਤ— ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4 ਤੋਂ ਨੈਬੀਸੀਆ (ਯੂਨਾਨੀ), ਇੱਕ "ਚੇਤਾਵਨੀ, ਉਪਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਜਾਂ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" 11

ਇਹ ਮੌਖਿਕ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਹੀ ਆਚਰਣ ਦੀ ਸਮਝ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਾਰੀ ਹਿਦਾਇਤ "ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ" ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਵੀ ਚਰਿੱਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਿਉਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

1. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਤਾਈਂ ਆਸ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤਾੜ,
ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀ ਨਾ ਲਾ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 19:18)

ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦਾ ਠੀਕ ਰਾਹ ਸਿਖਲਾ,
ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਕਦੀ ਨਾ ਹਟੇਗਾ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:6)

ਬਾਲਕ ਦੇ ਤਾੜਨ ਤੋਂ ਨਾ ਰੁਕ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਛਿਟੀ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਮਰੇਗਾ।

ਤੂੰ ਛਿਟੀ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਤਾਲੇ ਬਚਾ ਲੈ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 23:13-14)

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਯਾਸਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਹ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਇਤ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜੋ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਾਂਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸੰਜਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਿਤਾਓ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਖ਼ਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਸੁਣੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?

2. ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਜੇ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਉਹ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਹ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਉਹ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:6)

ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ? ਹਾਂ ___ ਨਹੀਂ ___

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਪੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਗੁੱਸੇ, ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਬੱਚਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਸਮਝੇਗਾ? ਹਾਂ ___ ਨਹੀਂ ___

ਕਿਸ਼ੋਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ!" ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਣ। ਇਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਾਪੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੋਂ ਗਲਤ ਸਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਪੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

3. ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪਰਿਪੱਕ, ਧਰਮੀ ਬਾਲਗ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਫਸੀਆਂ 6:4 ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਘੋੜੇ (ਜਾਂ ਖੱਚਰ) 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿੱਟ ਅਤੇ ਲਗਾਮ ਨਾਲ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਕੂਲੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ "ਬਿੱਟ ਅਤੇ ਲਗਾਮ" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਾਲਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਖੱਚਰ ਵਰਗੇ ਨਾ ਹੋਣਾ ਜਿਹੜੇ ਬੇਸਮਝ ਹਨ,
ਲਗਾਮ ਅਰ ਵਾਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਰੱਖੀਦਾ ਹੈ,
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਆਉਣਗੇ। (ਜ਼ਬੂਰ 32:9)

ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ।

ਮਾਪੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਮੂਰਖ" ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਟੀਚਾ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਮਰ ਹੀ ਬਾਲਗ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਸਿਆਣੇ ਬਾਲਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

4. ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਘਰ 'ਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰੀ ਤਾੜਨਾ ਤਾਂ ਓਸ ਵੇਲੇ ਅਨੰਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁੱਝਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਧਾਏ ਗਏ ਹਨ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਦਾਇਕ ਫਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:11)

ਜਦੋਂ ਸਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ ਜੇਸ਼, ਰੋਲੇ-ਰੱਪੇ, ਹਦਾਸਿਆਂ, ਹੰਝੂਆਂ, ਰੁਝੇਵਿਆਂ, ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਅਚਾਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੇਂਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਡੇ ਘਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ, ਸ਼ਾਂਤ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰੋਗੇ? ਹਾਂ ___ ਨਹੀਂ ___

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਾਧਨ

ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੂਰਵ ਸੰਕਲਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰੁਝਾਨ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸਤਾਂ ਤੋਂ ਸੁਝਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਲਸਰੂਪ ਉਲਝਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਲਝਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹੈ" (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:33)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ (2 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 3:16-17)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ, ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ - ਸਾਧਨ - ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਲਈ। ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਸਾਡੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਜਿਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ ਧਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹਾਂ ਨਾਲੋਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਹਨ" (ਯਸਾਯਾਹ 55:9)। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗਲਤ, ਸਵੈ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਕਹਾਉਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ "ਸਹੀ" ਜਾਪਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵੀ ਤਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।

ਅਜਿਹਾ ਰਾਹ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹ ਹਨ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 14:12)

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਉਹ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ
ਸਿੱਧੀ ਹੈ, ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਘਟ ਘਟ ਨੂੰ ਜਾਚਦਾ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 21:2)

ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਿਪੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀਏ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਠੋਸ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਚੇਲੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜਾ, ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। “ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 23:7)। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਵਿਵਹਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਬਜਾਏ “ਉਹ ਵੀ ਹੈ,” ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਚੇਲੇਪਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਗ਼ਾਵਤ ਪੈਦਾ ਕਰੋਗੇ।

ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਵਾਲੀਅਮ 3, ਪਾਠ 6-9 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ,
ਤਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਨ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 27:19)

ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਦਰੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਰੇ ਖਿਆਲ, ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ 22ਚੋਰੀਆਂ, ਖੂਨ, ਜਨਾਕਾਰੀਆਂ, ਲੋਭ, ਬਦੀਆਂ, ਛਲ, ਮਸਤੀ, ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ, ਕੁਫਰ, ਹੰਕਾਰ, ਮੂਰਖਤਾਈ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ।(ਮਰਕੁਸ 7:21)

ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਚੋਕਸੀ ਕਰ,
ਕਿਉਂ ਜੇ ਜੀਉਣ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਉਸੇ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਹਨ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 4:23)

ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਉੱਤੇ ਚੱਲੋ

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4 ਵਾਕੰਸ਼ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਸੀਹਤ”, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਚਨ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਕੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹਨ।

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਵਾਂਗ ਸਮਝਾਈਦਾ ਹੈ, -

ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਤਾੜ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਝਿੜਕੇ ਤਾਂ ਅੱਕ ਨਾ ਜਾਈਂ
6 ਕਿਉਂ ਜੇ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਉਹ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਹ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ
ਹੈ, ਉਹ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:5-6)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਮਿਆਰ ਹੈ। ਬਾਲਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਆਚਰਣ ਦੇ ਬਾਈਬਲੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ, ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ "ਤਾੜਨਾ" ਅਤੇ "ਕੋਰੇ ਮਾਰਨ" ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਪੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢਲ ਸਕੀਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮਾਪੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਹੈ:

1. ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰੋ

ਵਿਹਾਰ

2. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਧਾਰ (ਨਤੀਜੇ) ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ।
3. ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ (ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ)। ਇਹ ਬਗ਼ਾਵਤ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

ਕਿਉਂ ਜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸੇ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਜਿਵੇਂ ਪਿਉ ਉਸ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਪਰਸੰਨ ਹੈ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 3:12)

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਇਰਾਦਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ?

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਰਵੱਈਏ, ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰੱਖੋ:

ਮੈਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿੜਕਦਾ ਅਤੇ ਤਾੜਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਉੱਦਮੀ ਬਣ ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਕਰ।(ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:19)

ਅਗਲਾ ਪਾਠ ਪਿਆਰ ਦੀ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਧਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ 4

ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਧਨ

ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

1. ਨਿਯਮ
2. ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ
3. ਸਜ਼ਾ
4. ਇਕਸਾਰਤਾ

ਟੂਲ 1: ਨਿਯਮ

ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ.

ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਪੇ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗਲਤ ਹਨ।

ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਕਿਉਂ? ਜਦੋਂ ਮਾਪੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮਾਪੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨੇਮ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਹ ਦੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਰਥਾਤ ਦਸ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਫੱਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ। (ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 4:13)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਹਨਾਂ ਦਸ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਘਰ ਘੱਟ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ:

1. ਲਿਖਤੀ ਨਿਯਮ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਾਰਜ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਕਦੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਨਿਯਮ ਹੈ: "ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।" ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਮੂੰਗਫਲੀ ਦੇ ਮੱਖਣ ਅਤੇ ਜੈਲੀ ਸੈਂਡਵਿਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਊਂਟਰਟੋਪ 'ਤੇ ਜੈਲੀ ਨਾਲ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਚਾਕੂ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।
2. ਲਿਖਤੀ ਨਿਯਮ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਏਕਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਟੀਮ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਣਲਿਖਤ ਨਿਯਮ ਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀਆਂ ਲਈ ਉਨੇ ਹੀ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਮਾਪੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ

ਤੁਸੀਂ ਇਕਜੁੱਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

3. ਲਿਖਤੀ ਨਿਯਮ ਦੇਗਲੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਪੇ ਅਕਸਰ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ, ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ "ਬੱਚੇ" ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਨੁਚਿਤ ਰਹਿਮ ਦੇਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਕਾਰਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਮਾਰੀ, ਥਕਾਵਟ, ਜਾਂ ਤਣਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਝਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹਾਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
4. ਲਿਖਤੀ ਨਿਯਮ ਇਕਸਾਰਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲਗਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੋੜੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹਫ਼ਤਾ-ਦਫ਼ਤੀ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਪੇ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ, ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ

ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ।

ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਅੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਟੂਲ 2: ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ

ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪੂਰੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਕਤਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੁਣਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਨਤੀਜਾ - ਉਹ ਜੋ ਨਿਯਮ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਾਗ ਦੇ ਹਰ ਬਿਰਛ ਤੋਂ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਖਾਈਂ 17ਪਰ ਭਲੇ ਬੂਰੇ ਦੀ ਸਿਆਣ ਦੇ ਬਿਰਛ ਤੋਂ ਤੂੰ ਨਾ ਖਾਈਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਖਾਵੇਂ ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਰੇਂਗਾ।(ਉਤਪਤ 2:16-17)

ਆਦਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ “ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਾਓਗੇ”, ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਸੀ “ਤੁਸੀਂ . . . ਮਰੇ” ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿੱਤਾ:

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਸਰਾਪ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ 27ਬਰਕਤ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੋਗੇ ਜਿਹੜੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ 28ਸਰਾਪ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸੁਣੋ ਪਰ ਉਸ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਜਾਓ ਜਿਹ ਦਾ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ।(ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 11:26-28)

ਬਿਵਸਥਾ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਯਮ—ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲਿਆ। ਉਹ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ ਦੇ ਕੂਚ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਹੁਕਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਰਕਤ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਣੇ, ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਰਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਸਰਾਪਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 27-28 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ, ਦੂਜਿਆਂ, ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀਆਂ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਰਾਹੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪਏ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ।

ਸਿਧਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤੋੜਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਤੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਮੌਕੇ, ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਵਜੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਿਆਰ ਹੈ।

ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੁੱਟਬਾਲ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ. ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤੋੜਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰੈਫਰੀ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਰੈਫਰੀ ਉਸ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਗੇਂਦ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਮਾਰਕ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਸਮਝੋਤਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਸੀ, ਪੂਰਵ-

ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਯਮ ਹੈ "ਸੇਫੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨਾ"। ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਤੁਸੀਂ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਦੇ ਕੋਲ ਸੈਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਖ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ, ਸੇਫੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਫੀ ਨਹੀਂ ਪੀਤੀ। ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਬਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਰੋਕੋ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਫੀ ਪੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਚਰਚ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ, ਸੇਫੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ "ਰੁਕੋ" ਕਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਸੀਂ "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸੇਫੇ 'ਤੇ ਨਾ ਛਾਲ ਮਾਰੋ!" ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਟਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਨਾ ਕਿ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਵਿਚਕਾਰ ਈਰਖਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਕਿ ਮਾਪੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਰੋਹੀ ਦਿਲ ਵੱਲ ਧੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ

ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋ।

ਟੂਲ 3: ਸਜ਼ਾ

ਸਜ਼ਾ ਸਮੁੱਚੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਸਜ਼ਾ - ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਪੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ।

ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਸ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗੁੱਸੇ, ਚੀਕਣ, ਗਾਲੀ-ਗਲੋਚ, ਨਫ਼ਰਤ, ਨਿਰਣਾ, ਤੁਲਨਾ, ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼, ਜਾਂ ਪਾਉਟਿੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰਿਕ ਫਲਸਫਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ - ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ।

ਕਿਉਂ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਰਮ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ(ਯਾਕੂਬ 1:20)

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਲਕ ਦੇ ਤਾੜਨ ਤੋਂ ਨਾ ਰੁਕ,
 ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਛਿਟੀ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਮਰੇਗਾ।
 ਤੂੰ ਛਿਟੀ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਤਾਲੋਂ ਬਚਾ ਲੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 23:13-14)

ਇਹ ਆਇਤ ਅਕਸਰ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਕਰਣ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਹਾਵਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੰਡਾ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਮਾਪਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਲਈ ਦਰਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਫੜਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਫੁੱਫੀ ਖੇਦੇ

ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।

ਸਾਰੀ ਤਾੜਨਾ ਤਾਂ ਓਸ ਵੇਲੇ ਅਨੰਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁੱਝਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਧਾਏ ਗਏ ਹਨ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਦਾਇਕ ਫਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:11)

ਇੱਥੇ ਤਾੜਨਾ ਸ਼ਬਦ ਉਹੀ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ (ਪੈਡੀਆ) ਜੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12: 3-11, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਕਿਵੇਂ ਦਰਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾੜਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹੋ।

ਜਦੋਂ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦਰਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇਗੀ, "ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰੇਗਾ।" ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ

ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੈਡੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਕੁਝ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁੱਟਮਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇੱਕ ਇੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੇ ਕੀਤਾ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋਗੇ।

ਮੈਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਸਪੈਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਚੈਦਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਠਭੇੜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।, ਬਾਗੀ ਵਿਵਹਾਰ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਤੀਜਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਮਾਪੇ ਸਜਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦਰਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦਰਦ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਈਕ 'ਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਉਡਾਣਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਰੈਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਵੇਂ ਪਹੀਏ ਮੋੜ ਦਿੱਤੇ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਟਾਇਰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਸੈੱਟ ਛਾਲਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫਲੈਸ਼ਬੈਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਦਮੇ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਿਆਣਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਦਰਦ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਡਾਣਾਂ ਨਾ ਛਾਲਣਾ ਸਿਖਾਇਆ। ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਦਰਦ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਸਰ ਘਰ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤਵਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰੇਰਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ।

ਸਪੈਕਿੰਗ ਨੂੰ ਪਾਠ 8 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਯਮ "ਸੇਫੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਨਹੀਂ" ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦਾ ਟਾਈਮਰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਸਜਾ/ਪ੍ਰੇਰਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬਿਠਾਓ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ 'ਤੇ ਟਾਈਮਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਰੋਲਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਧਮਕੀ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਜਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਜਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿੱਖੋ: ਇੱਕ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਜਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਨਤੀਜਾ ਖੁਦ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਗੁਆਓ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਰੇ ਸੁਧਾਰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

ਸਿਰਫ਼ ਸਜਾ ਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਾਪਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ "ਵੱਡਾ ਭਰਾ" ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਜਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਟੂਲ 4: ਇਕਸਾਰਤਾ

ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਾਠ 5

ਸਮਝੌਤਾ ਬਿਨਾ ਸਿਖਲਾਈ

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੂਰਾ ਅਧਿਆਇ ਟੂਲ 4, ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ।

ਲੋਕ ਗਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ. ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਸਪੀਡ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਰਵੇਖਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਲੱਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਪੀਡ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਸਨ. ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।

ਉਦੋਂ ਕੀ ਜੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਚਿੱਪ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਪੀਡ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਚੱਲੀਏ? ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਟਿਕਟ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੇਗਾ। ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਸੰਜਮ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ. ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਕਸਾਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਰਾਤੇ-ਰਾਤ ਮੂਰਖ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਪਾਰ ਕਰਨ (ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ) ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅੱਖਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ (ਸਿਖਿਅਤ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਥੋੜਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫੁੱਫੀ ਖੇਦੇ

ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਭਈ ਜਿਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਢ ਧਰਿਆ ਸੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋੜੀ ਉਹ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆ ਕਰੇਗਾ

ਮਾਵਾਂ ਲਈ ਇਕਸਾਰਤਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਜੀਵ ਹਨ। ਮਾਵਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਨਾ ਮੰਗੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਗ਼ਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਲਣ ਪੇਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਦਿਲ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।

ਕੁਝ ਡੈਡੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਖਿਸਕਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਣ ਲਈ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ। ਥੱਕੇ ਨਾ ਹੋਵੋ - ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਅਸੰਗਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਮਾੜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਬਣਨਾ ਸਿੱਖੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਗਿਣਤੀ

ਕੁਝ ਮਾਪੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਇਹ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ! ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਤੱਕ ਗਿਣਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰੁਕ ਜਾਓਗੇ!" ਪਰ ਗਿਣਤੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜਿੱਤਣਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਵਰਜਿਤ ਵਸਤੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਮੰਮੀ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰੋ; ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੋ," ਬੱਚੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਮੈਂ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਇੱਕ . . . ਤੁਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। . . ਦੇ . . . ਢਾਈ . . . ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!" ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਫਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਬੱਚਾ ਦੂਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਦਿੱਖ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆ ਗਿਆ।

ਗਿਣਤੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਾਧਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਧੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੰਮੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ, "ਹੁਣ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਓ।" ਜੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਾਲੋ-ਥਰੂ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਿਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਵਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ (ਉਤਪਤ 2:17) ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ (ਉਤਪਤ 3)। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਏ (ਉਤਪਤ 3:9-13), ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ (ਆਇਤ 12), ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤੀ।

ਨਿਯਮ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਚੇਣਾਂ

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗੇਮ ਸ਼ੋਅ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਲੈਟਸ ਮੇਕ ਏ ਡੀਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਟੂਡੀਓ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕ ਜੰਗਲੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨੇ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ। ਹਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੁਝੀ ਇਨਾਮ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਇੱਕ ਕਾਰ, ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ, ਜਾਂ ਟੁਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਨਾਲ ਘਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਲੈਟਸ ਮੇਕ ਏ ਡੀਲ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਦਰਵਾਜ਼ਾ 1: ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ

ਦਰਵਾਜ਼ਾ 2: ਨਿਯਮ ਤੋੜੋ, ਨਤੀਜਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ

ਦਰਵਾਜ਼ਾ 3: ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ

ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ। ਦੂਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੱਚੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ, ਤੀਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ: "ਮੈਨੂੰ ਨਿਯਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਕਾਰਨ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਤੀ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਬਚਕਾਨਾ ਵਿਹਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਪੇ ਸਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਿਪੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਬੱਚੇ ਅਜੇ ਪਰਿਪੱਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ 3 ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਦਮਾ, ਗੁੱਸਾ, ਚੀਕਣਾ, ਚੀਕਣਾ, ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਕੌੜਾ ਹੋਣਾ? ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ 3 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਹਨ: ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜੋ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ।

ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਲਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਬੇਅਸਰ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ।

ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਪਾਰ ਕਰੋ 3. ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਓ, ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ 1

ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਓ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਵਹਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਸ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਓ, "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ 3 ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ? ਸਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਯਾਦ ਹੈ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ। ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਕ ਚੁਣ ਰਹੇ ਹੋ।

ਮੇਰੇ ਨਿਕੋਲਸ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ 3 ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ। ਅਨੁਕੂਲ ਬੱਚੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਸਟਿਨ ਅਤੇ ਕੇਟੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ। ਅਨੁਕੂਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ, ਅਕਸਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਮਾਪੇ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਸਿਰਫ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ

ਸਾਡੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦਾ ਠੀਕ ਰਾਹ ਸਿਖਲਾ,
ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਕਦੀ ਨਾ ਹਟੇਗਾ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:6)

ਇਹ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। "ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ, ਸਖ਼ਤ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸਖ਼ਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਜਾਂ ਝੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਨਿਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਟੀਚਰ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਖੁਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ: "ਸ੍ਰੀ. ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਕੈਸਟਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਕੂਲ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਟੇ ਨਿਕ ਬਾਰੇ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਨਿਕ ਤੀਜੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਲ ਉਸਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਕਰੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, "ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ," ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀ।

ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਦੇਖੋ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਕ ਸਭ ਕੁਝ ਚਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ। ਨਿਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾਵਾਨ ਹੈ। ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਆਓ ਨਿਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਈਏ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਓ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਏ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਜਾਂ PE ਦੌਰਾਨ ਕੂੜਾ ਚੁੱਕਣਾ। ਅਤੇ ਆਓ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੀਏ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿਕ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਗਣਿਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਚੀਕਦਾ ਸੀ, "ਕੋਣ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?" ਇਹ ਇੱਕ ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਨਿਕ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ, ਜਸਟਿਨ, ਸਿੱਧਾ-ਏ-ਲੋਕ-ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਛੋਟੇ ਨੋਟ ਲਿਖਦਾ ਸੀ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋ।"

ਜਸਟਿਨ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਗ੍ਰੇਡ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਇਹ ਔਰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਹੰਝੂ ਰੋਣ ਲੱਗੀ, ਫਿਰ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮਰਦ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, "ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਸਮੀਕਰਨ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰਤਾ ਬਾਰੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਜਸਟਿਨ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ, "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੱਚਾ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆ? ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਹੈ।"...

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਬੇਟਾ ਨਿਕ ਸੀ?" ਉਹੀ ਘਰ, ਉਹੀ ਨਿਯਮ, ਉਹੀ ਮਾਪੇ, ਵੱਖਰੇ ਬੱਚੇ। ਰੱਬ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਹਾਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਿੱਤੀ।

ਬਲੈਕ ਸਟੈਲੀਅਨ

ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਕੰਮ ਤੋਂ ਘਰ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਨਿਕ ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਭਰ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਜਾਗਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਮਿਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੂੰਘੇ, ਡੂੰਘੇ ਚੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਿਤਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਭਾਵੁਕ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਹੋ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਜਸਟਿਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਸੋਚਿਆ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ।" ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਇਆ। ਕੁਝ ਰਾਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਬਲੈਕ ਸਟੈਲੀਅਨ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਨਿਕੋਲਸ, ਫਿਲਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਘੋੜਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਉਹ ਉਸ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਆਮ ਵਾੜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਕੀ ਉਹ? ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਦੀ ਵਾੜ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ

ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਛਾਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਘੋੜਾ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਘੋੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਨਿਕ, ਤੁਸੀਂ ਬਲੈਕ ਸਟੈਲੀਅਨ ਵਰਗੇ ਹੋ। ਹਾਂ, ਬੇਟਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਚੀਆਂ ਵਾੜਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਕੋਲਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਨਾਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨੇਤਾ"। ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਪੀਟਰਸ ਅਤੇ ਪੋਲਸ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਿਕ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮਾਪੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, "ਕੀ ਨਿਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਨਿਕ ਇੱਕ ਸਟਾਰ ਹੈ! ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛੇਗਾ, 'ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਾਂ?' ਨਿਕ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ।"

ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਜਸਟਿਨ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਜਸਟਿਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਮਵਰਕ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਪਰ ਨਿਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਉਹ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਵਾਂ।

ਭੈਣਾਂ ਜਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜੈਨੇਟਿਕ ਨਪੁੰਸਕਤਾ ਵਜੋਂ ਨਾ ਦੇਖੋ। ਉਸ ਬੱਚੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੋ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ 2

ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ, ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ। ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਦਿਲ ਲਈ ਮੁਆਫੀਨਾਮਾ ਲਿਖੋ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਣ ਵੇਖਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਆਮ ਹਨ; ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਸਾਡਾ ਮੋਕਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਲਓ ਜਾਂ ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਔਖਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਡਾ ਆਲਸੀ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰੋਗੇ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਰੋਗੇ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ"? ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੁਝੇਵੇਂ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਵਾਧੂ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਹਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕਹਿ

ਰਹੇ ਹੋ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।" ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 1

ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੋ।

ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ - ਰਵੱਈਏ ਨਹੀਂ

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਰਵੱਈਆ ਨਾ ਦਿਓ, ਮੁਟਿਆਰ!" ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਰੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਮਰਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਆ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਂ ਲਈ ਪਰਤਾਵੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, "ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?" ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਰਵੱਈਆ - "ਇੱਕ ਮੁਦਰਾ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ; ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ, ਰਾਏ ਜਾਂ ਮਨੋਦਸ਼ਾ" 15

ਵਿਵਹਾਰ - "ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਢੰਗ।" 16

ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਤੱਕ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਬੇਰੀਅਤ ਤੱਕ। ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਕਸਰ ਸਾਡੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਪਿਆਰ, ਸਹੀ, ਇਕਸਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਇੱਕ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ 4:4 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੋ।" ਰਵੱਈਆ ਗੁੱਸਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ। ਵਿਵਹਾਰ ਪਾਪ ਹੈ - ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ।

ਮਾਪਿਓ, ਮਾੜੇ ਰਵੱਈਏ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਸ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਧ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਘਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। "

ਰਵੱਈਆ ਦਿਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦਿਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ; ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹਿਦਾਇਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ।

ਬਾਗ਼ੀ ਦਿਲ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਗ਼ੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਕੋਈ ਆਨੰਦ, ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ—ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਪੇ ਹੋਰ ਕੀ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਦੱਸੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਨੰਦ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਨੰਦ ਕਿਵੇਂ ਗੁਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ 11ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀਆਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। (ਯੂਹੰਨਾ 15:10-11)

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਾੜੇ ਰਵੱਈਏ ਲਈ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਲਈ ਭੜਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਜਿਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁੜੱਤਣ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:17) ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਧੀਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:4)। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾੜੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਓ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਉੱਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਓ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 2

ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ 3

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਵਾਬ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ।

ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਹੋ। ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਹੁਣੇ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੋ।

ਪਾਠ 6

ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਰਹੋ

ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਗੇ। ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਰਵੱਈਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਪੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤੋੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਹੇਰਾਫੇਰੀ - "ਕਲਾਤਮਕ, ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਖੇਡਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ।" 17

ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਨਾ ਕਰੋ

ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੱਕ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਆਮ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੀ ਮੰਮੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪੁੱਛਦੀ ਸੀ, "ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?"

ਸਾਰਾ ਹਫ਼ਤਾ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਹ ਲਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਉਂ।" ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੰਮੀ, ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਮੰਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਗਰੀਬ ਧੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। "ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਹੈ?"

ਜਦੋਂ ਧੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਓਹ, ਇਹ ਵਧੀਆ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਸਾਹ ਲਿਆ, "ਪਰ, ਮੰਮੀ . . ."

ਉਸਦੀ ਮੰਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗੀ। . . ਓ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਚਲੋ ਉਸਨੂੰ ਆਖਿਰਕਾਰ ਨਾ ਦੱਸੀਏ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖੀਏ।" ਕੁੜੀ ਦੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਦਰ ਚੂਸ ਲਿਆ ਸੀ।

ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਵਾਲੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਟੀਮ ਹੋ।

ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਰੋਣਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਘਮੰਡੀ (ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ

ਰਾਹ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ) ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਂ (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:15)। ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਉਮਰ-ਮੁਤਾਬਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਬਦਲਾ ਨਾ ਲਓ

ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾੜਾ ਰਵੱਈਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁੱਕ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਗੇਮ ਨੂੰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਦੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਓ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੋ। ਆਪਣੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਖੇਡਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ, ਬਚਕਾਨਾ ਖੇਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਗੇ ਕਿ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਖੇਡ ਇਕੱਲੇ ਖੇਡਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੰਜਮ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ
ਬਦਲਾ - ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਠੇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਾਣੋ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ "ਤਾਰਾਂ" ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੇਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਪਤਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਬਦਲਾ ਬਨਾਮ ਸਿਖਲਾਈ

ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ। ਇਹ ਪਾਪੀ, ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਅਪਣਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, "ਹੇ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ, ਬਸਟਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ" ਜਾਂ "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਗੀਨੇ ਲਈ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੋਗੇ।" ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਬਦਲਾ ਹੈ। ਬਦਲੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਦਲਾ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸੌ ਵਾਰ "ਮੈਂ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ" ਲਿਖਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਲਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਮੇਰੀ ਧੀ ਦਾ ਫ਼ੋਨ ਉਸਦੀ ਜੀਵਨ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੇਗੀ।" ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਬਦਲਾ ਹੈ, ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਪਾਪੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਇਸ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:4), ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿੱਤ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਮਾੜਾ ਰਵੱਈਆ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਚੀਕਣਾ, ਬੁਰਾ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਣਾ, ਕੰਧ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਨਾ, ਜਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਮਾਰਨਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਰਵੱਈਏ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਾ ਕਰੋ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਕਾਨਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬੱਚੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਲੀਏ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪੱਕੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੰਤਿਕਾ M: ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗੋ।

ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੋ

ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵਾਂਗ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਉਚਿਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ (ਸਜਾ) ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ, ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਨਾ ਕਿ ਸੁਆਰਥ, ਗੁੱਸੇ, ਜਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ।

ਜੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਰੋ। (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:14)

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੱਚਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਾਹ ਰੋਕਦਾ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਮੈਂ ਜਾਮਨੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਆਖਰਕਾਰ ਮੇਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨ ਲਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਵਾਲੀ ਖੇਡ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੋ"। ਮੇਰੀ ਮੰਮੀ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ।"

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਸੰਡੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਚਰਚ ਤੋਂ ਘਰ ਆਏ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ, ਕਰੋਗ, ਜਾ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲੋ।" ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਕਾਰ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਰ ਕੰਕਰੀਟ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਰ ਘਾਹ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਡਿੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਡਿੱਗਿਆ? ਹਾਂ, ਕੰਕਰੀਟ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ।

ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਇਧਰ-ਉੱਧਰ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੋ, "ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ?" ਜੇ ਉਹ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਓ, "ਮੇਰੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਚੀਕਾਂ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਤਲਬੀ ਨਾ ਕਰੋ।" ਜੇ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਸ

ਕਰੋ, "ਇਹ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਚੋਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ, ਹਨੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਨਿਰਾਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗੋਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ।

ਇੱਕ ਟੀਮ ਬਣੇ ਰਹੋ

ਇੱਕ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਫਿੱਟ ਸੁੱਟਦੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਫੜਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਫਿੱਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।"

ਲੜਕੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਨ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ

ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ. ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਿਓ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਣ ਕਾਰਨ ਲੜਕੀ ਨੇ ਇਹ ਬਚਕਾਨਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇਵਾਂ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਮਾਪੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਾਦਰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ 'ਤੇ ਚੱਲਿਆ ਜੋ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਰਾਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਧੁਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ-ਕਦੇ।" ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬੰਦੂ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਧਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਹਨੀ, ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸੀ, 'ਇਹ ਇਸ ਚਰਚਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਨਿਕ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਖ ਸੁਣਿਆ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚਰਚਾ ਬਾਰੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਮਿਲੇਗਾ।" ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਧਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮਾਪਿਓ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਟੀਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਸਮਝੋਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੇਗੀ।

ਪੰਜ ਅਸੂਲ

ਸਾਡੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਓ ਖੰਡ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਪੰਜ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੀਏ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਓ, ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ-ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਵਾਲਾਂ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਸ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜਵਾਬ।

ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਛਾਣ ਕਰੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰੋਗੇ।

ਸਿਧਾਂਤ 1: ਅਸੀਂ ਮੰਤਰੀ ਹਾਂ। (ਖੰਡ 1, ਪਾਠ 3)

ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅਸੂਲ 2: ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। (ਖੰਡ 1, ਪਾਠ 4)

ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿਧਾਂਤ 3: ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਖੰਡ 1, ਪਾਠ 5)

ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਸੂਲ 4: ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਹੈ। (ਖੰਡ 1, ਪਾਠ 6-9)

ਸਾਡੀ ਠੋਸ ਨੀਂਹ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਿਧਾਂਤ 5: ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰੇਰਕ ਪਿਆਰ ਹੈ। (ਖੰਡ 2, ਪਾਠ 2)

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ।

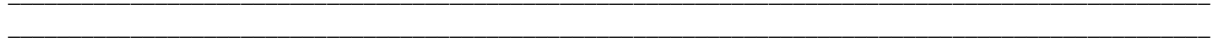
ਸਿਧਾਂਤ 5 ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।

ਪਿਆਰ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ (ਖੰਡ 2, ਪਾਠ 3)। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ (ਖੰਡ 2, ਪਾਠ 3)। ਕੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ?

ਪਿਆਰ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13 (ਖੰਡ 2, ਪਾਠ 4-10) ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਧੀਰਜਵਾਨ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਪਿਆਰ ਰੁੱਤਾਂ (ਖੰਡ 2, ਪਾਠ 10 ਅਤੇ 13) ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਮਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਖਾਸ ਅਸਲੀਲ ਵਿਵਹਾਰ(ਵਿਵਹਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ।

ਪਾਠ 7

ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ

ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮੂਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਵਿਵਹਾਰ, ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਬੱਚੇ-ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ, ਆਓ "ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸੰਪਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ।" 18 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ।

1. ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ।
2. ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ।
3. ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ।
4. ਜੇਕਰ ਇਹ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ।
5. ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
6. ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਟੁਕੜੇ ਮੇਰੇ ਹਨ।
7. ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ।
8. ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ।
9. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਮੇਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
10. ਜੇਕਰ ਇਹ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲ

ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਘਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਖਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਰਿਪੱਕ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਾਲ, ਅਕਸਰ "ਭਿਆਨਕ ਦੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਮਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹਾਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਥਾਰਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਘਬਰਾਓ ਨਾ।

ਨਿਕੋਲਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ

ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਨਿਕੋਲਸ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ ਆਇਆ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਟੋਰਾ ਲਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੀ ਉੱਚੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਹੇ, ਤੁਸੀਂ ਖਾਓ।"

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਕਟੋਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਨਿਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬਣਨਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗ 'ਤੇ ਗੈਸੋਲੀਨ ਸੁੱਟਣ ਵਰਗਾ ਕੁਝ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਰਟ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਨਿਕ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਕੰਮ 'ਤੇ ਫੋਨ ਆਇਆ। ਉਹ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਰਟ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ-ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖਿਡੌਣੇ ਦੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਭੱਜਿਆ, ਇੱਕ ਖਿਡੌਣਾ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੰਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਨਿਕ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਸਟਿਨ ਅਤੇ ਟੇਕਰੀ ਛੱਡਣੀ ਪਈ।

ਉਹ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਨਿਕ ਦੌੜਨ ਲੱਗਾ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਸੀ, ਗਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕਾਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇ ਸਾਲ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਬੱਚਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਘਬਰਾ ਕੇ ਜਸਟਿਨ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਕਰਿਆਨੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਕਾਰਟ ਨੂੰ ਧੱਕਦੇ ਹੋਏ ਸਟੋਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਨਿਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਡੈਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਨਿਕ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਕਾਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਸਟਿਨ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਕਰਿਆਨੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਸਟੋਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।

ਮੈਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਨਿਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਸੀ। (ਇਹ ਮੇਰੇ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।) ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ!" ਅਤੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਖ਼ਤ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਕੀ, ਹਨੀ, ਕੀ?"

"ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫੇਰ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

"ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ!" ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਘਰ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਜੇ ਵੀ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਨੀ, ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਾਂਗਾ।"

ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਨਿਕ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੰਮੀ ਨਾਲ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਰਹਿਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਦੇ ਹਫ਼ਤੇ ਲੰਘ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਂ ਘਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਕੇ ਕੁਝ ਲਿਆਉਂਦੇ?"

ਨਿਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਮੈਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਜ਼ਰੂਰ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਮੇਰੇ ਜੰਗਲੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਛੋਟਾ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਲੀ ਪੈਂਡ ਦਾ ਸੀ, ਸਟੇਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਟੇਰ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਨਿਕ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਨਿਕ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਯਮ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਪਿਤਾ ਜੀ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਟੇਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬਰੈਂਡ ਲਿਆ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਆਊਟ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਨਿਕ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿਡੌਣਾ ਲੈ ਕੇ ਕਰੀਬ ਤੀਹ ਫੁੱਟ ਦੂਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਨਿਕ, ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਰੱਖੋ।" ਪਰ ਉਹ ਹਿੱਲਿਆ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਬੱਸ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਡੱਬਾ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਬੈਕਅੱਪ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਿਕ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ? "ਨਿਕ, ਹੁਣੇ ਕਰੋ!"

ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣੀ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰੋ। "ਨਿਕ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਟੇਰ ਦੇ ਪਾਰ ਛੱਡਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਣ ਹੈ।"

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਖਿਡੌਣਾ ਦੂਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ। ਅਸੀਂ ਘਰ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਰਿਆ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਕ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੈਕਿੰਗਜ਼ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਰੁਕੋ। ਇਹ ਟੂਲ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ।

ਡੈਡੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਡੈਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀਏ। ਦੇਰ ਨਾਲ ਤੁਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਚਰਚ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ, ਮੈਂ ਫ੍ਰੀਵੇਅ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 85 ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਹੇਠਾਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਤੇਜ਼ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?"

ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮਦਦ? ਮੈਂ ਉੱਠ ਕੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਕਟੋਰੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਸਤੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਕਟੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਫੀ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?"

ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੀ? ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ।"

ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, "ਹੇ, ਆਓ, ਮੁੰਡੇ, ਚੱਲੀਏ। ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਚਰਚ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।" ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਗਿਆ, ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉੱਪਰੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਚੁੱਪ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਉੱਠ, ਹੁਣੇ!" ਅਤੇ ਚਾਦਰਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। "ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਾਂਗਾ!" ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਰੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸੜਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਗਏ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਉਸ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ ਮੂਰਖ ਹੋ।"

"ਹੇ, ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਪਰ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਲੜਕੇ ਹੰਝੂ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਰਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਜੁਰਾਬ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਚਾਦਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਠਪੁਤਲੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸਿੱਖਿਆ, "ਹੈਲੋ! ਸੁਭ ਸਵੇਰ!" ਜਾਂ ਮੈਂ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ "ਗਿੱਲੀ ਵਿਲੀ" ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲੇਟ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਾਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਮਝੋਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ।

ਪਿਤਾ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ "ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ" ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ "ਸਾਡਾ ਹਿੱਸਾ" ਹੈ।

ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਸੁਝਾਅ: ਜਦੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿਓ। ਨਿਕੋਲਸ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਜੀਨਸ ਦੇ ਦੋ ਜੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ

ਕੁਝ ਅਭਿਆਸ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪਿਆਰ ਧੀਰਜ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਫੇਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਚੈਲਾਂ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਕੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਤੇੜੋ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਡਾ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼, ਗਰਦਨ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਫੁੱਟ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਉੱਭਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਨਿਕੋਲਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਦੀ ਕਿਉਂ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਉਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਬਹਿਸ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ।

ਧਰਮੀ ਦਾ ਮਨ ਸੋਚ ਕੇ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਉੱਛਲਦੀਆਂ ਹਨ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 15:28)

ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੈ? ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨਗੇ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ (ਤੇਬਾ ਕਰਨ) ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ (ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ)। ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ ਲੰਘਣ ਨਾ ਦਿਓ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰੱਖੋ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ 1

ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਵਰਨਬੱਧਤਾ ਬਣਾਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਸੋਣ ਲਈ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਚੰਗੀ ਰਾਤ ਦੀ ਨੀਂਦ ਲੈਣ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਛੱਡਿਆ, ਨਿਕ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਮਰ ਕੀਤਾ:

“ਹੇ, ਨਿਕ, ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ, ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ?”

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਕੁਝ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ___ ਹਾਂ ___ ਨਹੀਂ

ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਪੰਜ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਰਮੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਬਣੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਰਮੀ, ਪਾਪੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਫ਼ੁੱਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਪਛਾਣ ਕਰੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਧੀ ਛੇੜ ਖਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਧੀਮਾ ਹੈ ਉਹ ਝਗੜੇ ਨੂੰ
ਮਿਟਾਉਂਦਾ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 15:18)

ਸੇ ਜੇ ਤੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲੱਗੇਂ ਅਰ ਉੱਥੇ ਤੈਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਵੇ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਖੇਟ ਕਮਾਇਆ ਹੈ
24ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੱਡ ਕੇ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰ। ਪਿੱਛੋਂ ਆਣ
ਕੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਂ।(ਮੱਤੀ 5:23-24)

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨੋਗੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਓ।

ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੀ
ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਆਇਤ ਸਾਂਝੀ ਕਰੋ।

ਹੇ ਬਾਲਕੋ, ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਰਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਧਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।(ਅਫਸੀਆਂ 6:1)

ਇਕਸਾਰ ਰਹੋ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸਮੁੱਚੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਸਕਦੀ
ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ
ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ।

ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਾਈਲਡਪ੍ਰੂਫ ਕਰੋ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਿਡੌਣਿਆਂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਬੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਡੌਣਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ
ਉੱਚੀ ਸ਼ੈਲਫ ਜਾਂ ਤਾਲਾਬੰਦ ਕੈਬਿਨੇਟ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ — ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ
ਬਾਰੇ ਦੇ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ
ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਘਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ 2

ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ
ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ।

ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੋਧਾਤਮਕ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਮਝ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕਸਾਰ, ਸ਼ਾਂਤ, ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਜਦੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਦਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਚੀਕਣਾ ਅਤੇ ਚੀਕਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਅਜਿਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਨਤੀਜਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣੀ ਹੈ।

ਨਮੂਨਾ ਨਿਯਮ

ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਸ ਸੀਮਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸੁਝਾਅ ਹਨ।

ਨਿਯਮ 1: ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ - ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ।

ਨਤੀਜਾ: 3-5 ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਟਾਈਮ-ਆਊਟ (ਟਾਈਮਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ)।

ਨਿਯਮ 2: ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਜੁਬਾਨੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ।

ਨਤੀਜਾ: 3-5 ਮਿੰਟ ਲਈ ਟਾਈਮ-ਆਊਟ।

ਨਿਯਮ 3: ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਗੰਦਗੀ, ਖਿਡੌਣੇ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।

ਨਤੀਜਾ: ਟਾਈਮ-ਆਊਟ ਅਤੇ ਖਿਡੌਣਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਜੇ ਖਿਡੌਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)।

ਆਦਰ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ

ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ। ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਆਦਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਾਦਰ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, "ਹੁਣ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਉਹ ਨਿਰਾਦਰ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ।" ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:2 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਹੈ।" ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵੀ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਚੁੱਕਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਨਾ ਪਾਓ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਬਸ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਡੇ ਫਾਲੋਅਪ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੇ ਬਾਲਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੀਂ ਗੱਲੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਮਨ ਭਾਉਣੀ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:20)

ਨਿਰਾਦਰ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਸਤਾ ਟਾਈਮਰ ਖਰੀਦੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈੱਟ ਕਰੋ। (ਇੱਕ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਬੱਚਾ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਲਈ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।) ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਪਲੇਪੈਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲ ਸਕਣ। ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਂਹ ਕਹੋਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਲੇਪੈਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਟਾਈਮਰ ਸੈੱਟ ਕਰੋ।

ਦੇ ਤੋਂ ਪੰਜ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋ। ਖਾਲੀ ਕੰਧ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਚਿਪਕਾਓ। ਇਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਖ਼ਰੀ ਵਾਰ ਕਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਕੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਕ ਨਾਲ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੂਰਖਤਾ ਆਮ ਹੈ, ਬੁਰੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕੁਰਸੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਪਾਰ ਸਰੂਟ ਕਰਨਗੇ, ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਪਏ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਬੱਟ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੁਰਸੀ।" ਤੁਹਾਡੇ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬੱਚੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠਣਗੇ।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਟਾਈਮਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਕ/ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਾਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਟਾਈਮਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ।

"ਸਪੈਕਿੰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ" ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ (ਆਪਣੇ ਹੀ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ)

ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਕਦੋਂ ਸੌਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਾਈਬਲੀ ਹਿਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੌਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਦਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲੜਕਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੌਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਸਿਵਾਏ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਧੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੋਵੇਂ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕਿਹਾ, "ਹਨੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੌਣਾ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਬੇਟਾ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਪਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਦਾ ਉਸਦੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੁਖੀ, ਡਰ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੌਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੈ। ਬੇਟੇ ਦੀ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਡਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤ ਮਿਲੀ।

ਜੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸੌਣ ਵੇਲੇ ਘਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੰਮੀ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ। ਪਤਨੀਆਂ ਅਕਸਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਲੇਟ ਕੇ ਸੌ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੌਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਜਨਮਦਿਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੌਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਬੱਚਾ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ, "ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਹਨੀ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਮੰਮੀ ਨੂੰ ਗੁੱਡ ਨਾਈਟ ਕਹੋ।" ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਨੂੰ ਮੰਮੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ", ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਮੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁੱਡ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੇਟਣਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣਾ ਚਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੋ: "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਅੰਦਰ ਪਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਟ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਝੁਕ ਜਾਵੇਗਾ।" ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਪੈਕਿੰਗ ਬਾਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਓ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਲਈ ਟਾਈਮਰ ਸੈੱਟ ਕਰੋ। ਟਾਈਮਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੋਣ ਦੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ (ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ), ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ।"

“ਮੰਮੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ?”

“ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਪਰ ਰੁਣ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।”

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

“ਨਹੀਂ।”

"ਮੈਨੂੰ ਮੰਮੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

“ਨਹੀਂ, ਪਿਤਾ ਜੀ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਐੱਖਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟਾਈਮਰ ਨੂੰ ਦਸ ਮਿੰਟ ਲਈ ਸੈੱਟ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਾ ਜਾਓ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਵੈਟ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਓ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ

ਇਕਸਾਰ ਰਹੇ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਟਾਈਮਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਜੋੜੋ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤਬਦੀਲੀ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਨਿਕੋਲਸ ਲਈ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਔਖਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੌਣ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਗੁਆਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਲੇਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੌਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਰਾਤਾਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੌਣ ਤੋਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਂਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਔਖਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੌਣ ਦੇਣ ਲਈ ਚੁਸ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਹੋਰ ਰਾਤਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਦੂਜੇ ਬੇਟੇ, ਜਸਟਿਨ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, "ਹੇ, ਜਸਟਿਨ, ਇਹ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ ਹੈ," ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੁਲ ਚਾਲੀ-ਇੱਕ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਕੈਂਪਿੰਗ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਛੇ ਵਜੇ ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਨਿਕ ਵਾਈਡਵੇਗ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸੌਂ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ।" ਉਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੈਂਪਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਘੁੰਮਦਾ ਫਿਰਦਾ। ਰਾਤ ਦੇ 10 ਵਜੇ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ, "ਅੱਗੋਂ ਕੀ ਹੈ?" ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕਲੋਤਾ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲਾ, ਹਾਈਪਰ ਬੱਚਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕੋ

ਮਾਵਾਂ ਨੈਕਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਗੰਦਗੀ ਚੁੱਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਡੌਣਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿਡੌਣੇ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖਿਡੌਣੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ (ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ), ਇਸਨੂੰ ਭੂਰੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾਓ, ਅਤੇ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਛੁਪਾਓ। ਕਹੋ, "ਮੰਮੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਖਿਡੌਣਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਨਹੀਂ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ

ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਾਂਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦਿਓ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਮ ਨਿਯਮ "ਕੋਈ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ" ਹੈ। ਰੋਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਂ-ਆਉਟ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਣ ਵਿੱਚ ਉਲਝਦੇ ਹਨ।

ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਕੋਈ ਕੱਟਣਾ (ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ) ਜਾਂ ਮਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਾਈਮ-ਆਉਟ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟਾਈਮ-ਆਉਟ ਅਤੇ ਸਪੈਕਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ

ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਚਰਚ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਂ-ਆਉਟ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ, ਨਹਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੈਕਿੰਗ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਹੋ, "ਸੁਣੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਟੱਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਟੱਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਲੱਗੇਗਾ।" ਇਹ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ।

ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ/ਪ੍ਰੇਰਕ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਸਪੈਕਿੰਗ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਜਾਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੇਂ-ਸਬੰਧੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ

ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ (ਹਰ ਉਮਰ ਲਈ)। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੀਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਜੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਚਰਚਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਾਰਾ ਲਗਾਓ।

ਨਿਯਮ 1: _____

ਨਤੀਜਾ _____

ਨਿਯਮ 2: _____

ਨਤੀਜਾ _____

ਨਿਯਮ 3: _____

ਨਤੀਜਾ _____

ਨਿਯਮ 4: _____

ਨਤੀਜਾ _____

ਨਿਯਮ 5: _____

ਨਤੀਜਾ _____

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ 3

ਇਸ ਉਮਰ ਸਮੂਹ, ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ (ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ) ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਬਣਾਓ। ਅੰਤਿਕਾ N ਵਿੱਚ ਵਰਕਸੀਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ: ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪਾਠ 11, "ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ" ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ।

ਪਾਠ 8

ਕੁੱਟਣੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ

ਬਾਈਬਲ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ “ਉਮੀਦ ਹੋਣ ਤੱਕ” ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ। ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇਸ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ।

ਜਦ ਤਾਈਂ ਆਸ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤਾੜ,
ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀ ਨਾ ਲਾ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 19:18)

ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵੀ ਹੈ। ਗਲਤ ਕੰਮ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾੜਨਾ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ) ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿਧਾਂਤ 1: ਅੱਗੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੁਣੋ ਕਿ ਸਪੈਕਿੰਗ ਨਾਲ ਕੀ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 6:16-19 ਦੇਖੋ ਜਿਸ ਲਈ “ਪ੍ਰਭੂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।”) ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿੱਧੇ ਸਜ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨਤੀਜੇ (ਬਾਗ਼ੀ) ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਜਾਓ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿਧਾਂਤ 2: ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਕਰੋ

ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਝਟਕਾਓ। ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਭੜਕੋ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਚੀਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣਾ।

ਜੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਰੋ। (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:14)

ਸਿਧਾਂਤ 3: ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਣਾਓ

ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਰੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਤੁਰੰਤ ਸਿਖਲਾਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ (ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਸਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ) ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਝਪਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਜੇ ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋਵੇ ਉਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ।

ਸਿਧਾਂਤ 4: ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ

ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ, ਹੋਰ ਬਾਲਗਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੁੱਟੋ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਰਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਚਰਚ ਜਾਣ ਲਈ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣਾ ਚਿਰਗਾ ਛੁਪਾਉਣਾ ਚਾਹੋਗੇ, ਸੋਚੋ, ਆਓ, ਅਫਸਰ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜਲਦੀ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਘੱਟ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਕਿਤੇ ਨਿੱਜੀ ਲੱਭੋ। ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁੱਟਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਸਪੈਕਿੰਗ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾਵਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੋਗੇ। ਵਿਕਲਪਕ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਈ ਪਾਠ ਦਾ ਅੰਤ ਦੇਖੋ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੁੱਟਣਾ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਚੱਲਿਆ। ਜੇਕਰ ਸਪੈਕਿੰਗ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਇਸ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਸੂਲ 5: ਆਦਰ ਦਿਖਾਓ

ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾ ਮਾਰੋ ਜੋ ਨਿਰਾਦਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੈਟ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁੱਟਣ ਦੀ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੱਤਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਚਰਬੀ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੀ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਸਿਧਾਂਤ 6: ਸਹੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ

ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਪੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਦੇ ਨਾ ਮਾਰੋ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਵੈਟ ਮਿਲਣਗੇ। ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।" ਟੀਚਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, "ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ," ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਝਟਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪੰਜ ਸਕਿੰਟ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਨਾਂਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਪੈਕਿੰਗ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਉਹ ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਚਿਹਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਝਟਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੈਕਿੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦਾ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਸੋਚੇਗਾ।

ਸਿਧਾਂਤ 7: ਇਕਸਾਰ ਰਹੋ

ਸਪੈਕਿੰਗ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਪੈਕ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਸਿਧਾਂਤ 8: ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ

ਕੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਰ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰੋ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।"

ਛਿੱਟੇ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੈਕਿੰਗ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ। ਸਿਧਾਂਤ 10 ਦੇਖੋ।

ਸਿਧਾਂਤ 9: ਸਹੀ ਕਾਰਨ

ਬਚਕਾਨਾਪਣ ਜਾਂ ਗੰਦਗੀ ਲਈ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਮਾਰੋ। ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰੋ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਚਾਕਲੇਟ ਦੁੱਧ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਾਰਪੇਟ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਚਾਕਲੇਟ ਦੁੱਧ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਕਲੇਟ ਪਾਉਡਰ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਕਾਰਪੇਟ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੈਕਿਊਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਗਿੱਲਾ ਰਾਗ ਵਰਤਿਆ। ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਰਗੜਿਆ ਅਤੇ ਰਗੜਿਆ, ਦਾਗ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਬਚਕਾਨਾਪਣ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਹੈ—ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ।

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਡੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੀਂਹ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋ—ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਔਜ਼ਾਰ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਮਾੜੀ ਚੋਣ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ।

ਸਿਧਾਂਤ 10: ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ

ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ। ਜੱਫੀ ਪਾਉਣੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਪਿਆਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹਰ ਬੱਚਾ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਨਿਕ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਮਿੰਟ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਸਟਿਨ ਅਤੇ ਕੇਟੀ ਤੁਰੰਤ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ।

ਹਰ ਬੱਚਾ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਹੱਬਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਧੱਕਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ-ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ

ਹੇਰਾਫੇਰੀ

ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਓ। ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਕੇ ਹੱਕਦਾਰ ਝਟਕੇ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਸੱਤਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ।

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਣਾ

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਣਾ, ਚੀਕਣਾ, ਜਾਂ ਸਪੈਕਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੀਕਣਾ, ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਚੀਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਤੋੜੋ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੈਕਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ। ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਟਾਈਮਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੀਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਟਾਈਮਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੋ ਕਿ ਟਾਈਮਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੈਕਿੰਗ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਰਹਿਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਬਚਕਾਨਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਤੇੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।

ਪੈਡਲ ਬਨਾਮ ਹੱਥ

ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਪੈਕਿੰਗ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਝੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ "ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਛਤੀ (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:15) ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਪ ਦੇ ਸੰਦ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਮਾਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਪੈਕਿੰਗ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹੀ ਹੱਥ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਰਗੜਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਪੁੰਝਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਹੱਥ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਸੁਧਾਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਪੈਡਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਮਚਾ ਵਰਤਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੇਠਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਟ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਸਪੈਕਿੰਗ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਦ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ (1 ਸਮੂਏਲ 5:6, 9, 11; 7:13)।

ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਨਾ ਮੰਨੋਗੇ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। (1 ਸਮੂਏਲ 12:15)

ਨਾਲੇ ਯਹੂਦਾਹ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਲ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਾਕ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਮਨ ਲੈਣ। (2 ਇਤਿਹਾਸ 30:12)

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰੇ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਖਾਓ, ਤਰਸ ਖਾਓ,
ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਹੈ! (ਅੱਯੂਬ 19:21)

ਉਹੀ ਹੱਥ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕੋਮਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਆਪ ਹੀ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਜੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਡੈਡੀ ਅਤੇ ਮੰਮੀ ਦੇਵੇਂ ਇੱਕ ਟੀਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ

ਇੱਕ ਆਮ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

"ਇਹ ਖਿਡੌਣੇ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।"

"ਇਹ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਖਿਡੌਣਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਵਿਆਹੀਆਂ ਮਾਵਾਂ, ਡੈਡੀ 'ਤੇ ਝੁਕਾਓ. ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਝੁਕੋ. ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਲੋੜ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਕਿਉਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਕਹੋ, "ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹਨ।"

ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਜ਼ਾਵਾਂ

ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਲੇਪੈਨ ਜਾਂ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਟਾਈਮ-ਆਊਟ (ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਫੜੋ (ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਟਾਈਮ-ਆਊਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰੀਰਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ 9

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ

ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਨੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ "ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ" ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਗਲਤ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਚਾਰਟ ਅਤੇ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਨੁਕੂਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ-ਪਰ ਇਸਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਕਿੰਨੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਲਗ ਇੱਕ ਹੱਕਦਾਰ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਵਦਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਨਾਮ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਹ ਨਾ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ।

ਪਿਆਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਮੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਚਾਲਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਰਸੂਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ (ਲੂਕਾ 17:5-10) ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਂ ਓਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰੇ ਕਰ ਚੁੱਕੋ ਤਾਂ ਕਰੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਨਿਕੰਮੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਉੱਚਿਤ ਸੀ ਅਸਾਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ। (ਲੂਕਾ 17:10)

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਨਿਮਰ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਸਾਡੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ 6:1)।

ਵਾਧੂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਅੰਤਿਕਾ O ਪੜ੍ਹੋ: ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ।

ਸਹੀ ਰਵੱਈਆ

ਯਾਦ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ? ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ! ਉੱਠ ਜਾਓ! ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਨਿਕੋਲਸ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੁਕਾਵਟ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮੁੱਲ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਸਮੇਤ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਨਿਕ ਆਪਣੇ ਸਪੈਲਿੰਗ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟ 'ਤੇ C ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਸਟਿਨ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ A ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਨਿਕ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ, "ਨਿਕੋਲਸ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਐੱਖਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਈਸਕ੍ਰੀਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਆਉਟਿੰਗ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਜਸਟਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਕਹਾਂਗਾ, "ਦੇਖੋ, ਜਸਟਿਨ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਿਕ ਲਈ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਅਕਾਦਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਫਿਰ ਮੈਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਸਟਿਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਠੀਕ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਟ, ਗ੍ਰਾਫ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ (ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ), ਤਾਂ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੁਕੂਲ ਬੱਚਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।

ਤੇਹਫੇ ਜਾਂ ਗੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ-ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੇਹਫਾ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ?

ਕੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ? ਸਮਝਾਓ।

ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਨਾਮ ਹੈ? ਸਮਝਾਓ।

ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲਦਾ ਹੈ? ਹਾਂ ___ ਨਹੀਂ ___

ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਬੱਚਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਝੁਕਾਅ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ? ਹਾਂ ___ ਨਹੀਂ ___

ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਨੁਕੂਲ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਹਾਂ ___ ਨਹੀਂ ___

ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਉਦੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਤੇਹਫੇ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਨੁਕੂਲ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਅਨੁਕੂਲ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਹੱਕਦਾਰ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਲਈ ਪੜਾਅ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ, ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ।

ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਵਜੋਂ ਕਿਵੇਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਰਵੱਈਆ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਮਾਣ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿੱਗ ਗਏ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਗੇ, ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚੱਲਣਾ ਸਿੱਖਣਗੇ।

ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।

ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਛੇ ਸਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਟਾਈਮ-ਆਊਟ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ" ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਕਿਸੇਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੁੱਤੀ ਦੇ ਡੱਬੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ, ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਛੇ ਅਤੇ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕੋ ਡੱਬੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਬਾਕਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕੰਮ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਧੂੜ ਭਰਨਾ, ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ, ਪਿਛਲੇ ਵੇਹੜੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਲੇਰੂਮ ਵਿੱਚ ਖਿਡੌਣੇ ਚੁੱਕਣਾ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਕਸ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਦੇਖਣਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੰਮ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਹੋ।

ਜੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਮੈਂ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਗ਼ਾਵਤ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੋ। ਜੇ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿਓ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਜ਼ਾ ਟ੍ਰੇਨਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਨਿਕ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਜੇ ਉਹ ਅਕਸਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ "ਸਾਰੇ ਪਖਾਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।" ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਚਾਰ ਬਾਥਰੂਮ ਸਨ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਟਾਇਲਟ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਥੇ ਪਾਉਣਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਬੜ ਦੇ ਦਸਤਾਨੇ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਬੁਰਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਦੇਖੋ, ਇੱਥੇ ਦੁੱਗਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਹਨ।" ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਆਖਰਕਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ "ਜਸਟਿਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰੋ।" ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਕ ਜਸਟਿਨ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਸਟਿਨ ਉਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਉਸਨੇ ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਜਸਟਿਨ ਨੂੰ ਔਸਤਨ, ਹਰ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਨਿੱਕ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਿਲਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਸਟਿਨ ਨੇ ਜੇ ਕੀਤਾ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਧੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਕਸ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ—ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਹੱਸਮਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਪਰਿਪੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਉਸ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਇਹ ਸਾਈਕਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ

ਹਰ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਿਕਾ N ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ: ਉਮਰ-ਮੁਤਾਬਕ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਟੈਮਪਲੇਟ ਲਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ।

ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਕਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਆਦਿ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਬਹਿਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਅਗਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।" ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰੋ, ਟਾਈਮਰ ਸੈਟ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਜਾਓ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਭੱਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ," ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਦਿਓ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਚਕਾਨਾ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ।

ਕੋਈ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ

ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਫੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਹਰੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਾਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਫੜਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਨਤੀਜੇ ਦਿਓ।

ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ

ਤੁਸੀਂ ਨੈਕਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੰਦਗੀ ਖੁਦ ਸਾਫ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਬਣਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕਮਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਲੈਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਕਰੋ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਸੀ, “ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਬੈੱਡਰੂਮ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਚਾਦਰਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਹੈ।” ਬੈੱਡਰੂਮ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਦ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਕਿਸੇ ਅਵਸਥਾ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੈ (ਉਮਰ ਦਸ ਤੋਂ ਤੇਰਾਂ), ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵੱਲ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ (ਸਜ਼ਾ) ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੰਦ ਕਰੋ

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਜ਼ਾ "ਬੰਦ" ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ: ਕੋਈ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਫੋਨ, ਸੰਗੀਤ, ਗੇਮਾਂ, ਜਾਂ ਦੇਸਤ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਚਰਚ ਜਾਣ, ਖਾਣਾ ਖਾਣ, ਰੈਸਟਰੂਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਹੋਮਵਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸਟਾਡੀਊਨ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ (ਜਾਂ ਵੱਧ) ਲਈ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਦਾ ਦਿਨ

ਇੱਕ ਕੰਮ ਦਾ ਦਿਨ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ (ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਚਾਰਜ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਂ, ਮਤਰੇਏ ਦਾਦਾ, ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ, ਦਾਨੀ, ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ)।

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ। ਸਵੇਰੇ 8:00 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਰਨਯੋਗ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ। ਉਹ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਉਹ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਬੰਦ ਮੇਡ ਵਿੱਚ ਰਹਨ।

ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਪਾਬੰਦੀਆਂ

ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡ੍ਰਾਈਵਿੰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡ੍ਰਾਈਵਿੰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੋ, ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇ।

ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ DMV ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਤੀਜਾ ਤਾਂ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਸਮਝ ਸਕੇ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ

ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਬਣਾਓ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੋ। ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੰਤਿਕਾ N: ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਰਤੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ (ਜੋ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ) ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪਾਠ 11, "ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ" ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ।

ਪਾਠ 10

ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਲਾਈ

ਜੇਕਰ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਮੌਸਮ। ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਲਗਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਡਰਾਉਣੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੰਦੀ ਰਾਈਡ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੁੱਤ ਗੇਡੋਰਡੇਨਡ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਹਰੇਕ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੇਠ ਹੈ ਇੱਕ ਵੇਲਾ ਹੈ, -(ਉਪਦੇਸ਼ 3:1)

ਜਵਾਨੀ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਦਾ ਆਕਾਰ ਬਾਲਗ ਵਰਗਾ ਦਿਖਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਦਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਡੈਂਡੀ ਵਾਂਗ ਡੂੰਘੀ ਮਰਦਾਨਾ ਆਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਚੀਕਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੰਮੀ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਬ੍ਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੀ। ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਲਗ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਪੱਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਾ ਵਧੇਰੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੇਸਤੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖਿੱਚ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਰੋਧੀ ਲਿੰਗ ਪ੍ਰਤੀ ਉੱਚੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ, ਪਰਿਪੱਕ ਲਿੰਗਕਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਿੰਗ-ਗੁਸਤ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲਾਲਚਾਂ, ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਿਨਸੀ ਸੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਮਿਆਰ ਵਜੋਂ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਸੈਕਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਵੱਈਆ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੇਸਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਲਿੰਗ ਦੇ ਦੇਸਤਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗ ਟੀਨਜ਼ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਸਾਡੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਜਾਓ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਬੱਚਾ

ਕਿਸ਼ੋਰ ਸਾਲ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਬੱਚਾ ਅਮੂਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸ਼ੋਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਗਰੀਆਂ ਤੱਕ, ਉਸ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਬੱਚਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਖੰਡ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ।

ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਪਰਿਪੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਟੀਚਾ-ਅਧਾਰਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇਸ ਅਟੱਟ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਬੇਚੈਨ, ਬੇਸਬਰ, ਚਿੰਤਤ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਗੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ: ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਕੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਂ? ਇਸ ਲਈ, ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਸੇਧ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਟੱਲ, ਸਿਹਤਮੰਦ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਵਾਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਐੱਖਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ (ਸਰੀਰਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਅਤੇ ਬੋਧਾਤਮਕ) ਉਹ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ 1

ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ (ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ), ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਦਦ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ। ਆਪਣੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕੋਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੋ।

ਆਜ਼ਾਦੀ ਵੱਲ ਵਧਣਾ

ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ, ਪਰ ਮਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ਼ ਜਾਸੂਸੀ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲਗ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜਵਾਨ ਬਾਲਗਾਂ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਜਨਮਦਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ ਬਣਾਉਣਾ। ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਓ, ਉਹਨਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਮੌਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੋਗੇ।

ਸਾਡੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬੱਚੇ ਬਾਲਗਾਂ ਵਰਗੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਸਿਆਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਲਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਆਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ

ਕਿਸ਼ੋਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਭਿਆਨਕ ਦੋ" ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਬੱਚੇ ਨੇ ਸੈਂ ਪੱਛ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੀਜ਼ਨ ਦੌਰਾਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਬਣਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।

ਨੰਬਰ 1: ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ

ਮਾਪਿਆਂ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ, ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ "ਮਦਦ" ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਲਈ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੇ ਮਾਪੇ ਹਨ-ਤਿੰਨ ਨਹੀਂ।

ਕਿਸੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ: "ਮੈਂ ਟੇਲਰ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ 7:00 ਵਜੇ ਘਰ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।" ਜਿਸ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, "ਵਾਹ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹੋ?" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੇ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋਗੇ।

ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਛਿਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਸਮਝੋ। ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਸ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਠੀਕ ਕਰੋ।

ਨੰਬਰ 2: ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ

ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੋਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਸੰਗੀਤ, ਟੀਵੀ ਅਤੇ ਗੇਮਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਰੁਚੀਆਂ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਨਿਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਈਸਾਈ ਸੰਗੀਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਿੱਕ ਦੇ ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਅਣਉਚਿਤ ਸੀਡੀਜ਼ ਮਿਲੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਐਨਲਾਈਨ ਬੈਂਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲ ਪੜ੍ਹੇ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੀਡੀਜ਼ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਨ-ਉਚਿਤ ਸੀਡੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਲਈ ਇੱਕ।

ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਤ ਸੀਡੀਜ਼ ਅਸੀਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਕ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਡੀਜ਼ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ। "ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।" ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਇਸ ਬੇਕਾਬੂ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੰਗੀਤ ਪਲੇਲਿਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਕੀ ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫੋਨਾਂ, ਟੈਬਲੇਟਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਓ।

ਨੰਬਰ 3: ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਿਖਲਾਈ

ਸਿਖਲਾਈ ਉਦੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਾਲਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਆਵੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਲਈ ਨਮੂਨਾ ਨਿਯਮ

ਜਾਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਲਾਰਮ ਘੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ (ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੋਨ ਤੇ ਇੱਕ ਐਪ ਵਰਤਣ ਲਈ ਕਰੋ)। ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਲੜਕੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋ

ਗਏ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਰਮ ਘੜੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਗੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਠੋ, ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓ।”

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਟਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਸੇਰ ਲੇਟ ਦੌੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦਿਓ। ਇਹ ਉਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਘੰਟਾ ਜਲਦੀ ਸੌਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ।

ਬਾਥਰੂਮ ਦੀਆਂ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀਆਂ

ਸਵੇਰੇ ਬਾਥਰੂਮ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀ ਦਿਓ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋ (ਸਵੇਰੇ 6:00 ਤੋਂ 6:30 ਵਜੇ ਤੱਕ)। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਬਾਥਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਤਬਾਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕਰਫਿਊ

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ 10:00 ਵਜੇ ਕਰਫਿਊ ਸੈੱਟ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹਰ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਕਰਫਿਊ ਨੂੰ ਖਾਸ ਬਣਾਓ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਹੜੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉੱਥੇ ਹੋਣਗੇ, ਕੌਣ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੋਂ ਘਰ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ: ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਦੂਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ।

ਫੋਨ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਨੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਜਦੋਂ ਫੋਨ ਹੋਮਵਰਕ, ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਕਿਸੇਰ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ, ਇਕੱਠੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾਓ।

ਬਹੁਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਹੁਣ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੋਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਿਸੇਰਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਸੈਲ ਫੋਨ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਫਾਇਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੈਲ ਫੋਨ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਨਿਯਮ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਲਿੰਗ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਬਾਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਸੈੱਟ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੋਨ ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੋਨ ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਚੈੱਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ 7:30 ਤੋਂ 8:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਤੋੜਨ ਦਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਫੋਨ ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇਰਾਂ ਲਈ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸਜ਼ਾਵਾਂ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇਰਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਨਵੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ: ਸ਼ੱਟਡਾਊਨ ਮੋਡ, ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਦਾ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਪਾਬੰਦੀਆਂ। ਪਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸੇਰ ਮੰਮੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਵਾਂ ਅਕਸਰ ਡੈਡੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੰਮੀ, ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਦੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਸ

ਸਮੇਂ, ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਤਾ ਜੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਹਰਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦਿਓ। ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਭੁਗਤਦਾ।

ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਨਿਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਕਹਾਂਗਾ, "ਨਿਕ, ਕੀ ਹੋਇਆ?" ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨੰਬਰ 3 (ਸਮੀਖਿਆ ਪਾਠ 5) ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੇ ਮੰਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਕਸਰ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਵਾਧੂ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਕੰਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੰਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਗਾਓ

ਕੰਮ ਸੌਂਪਣਾ, ਆਮ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਜ਼ਾ/ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿੱਕ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਬਹਿਸ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਓ," ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੂਟੀ ਪੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੂਟੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋ।" ਜੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੇਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਕੁੰਜੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਨਿਕ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਬਣ ਗਿਆ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਡੂੰਘੀ ਖੋਦੋ

ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ।

ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਖੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਪਰ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਵਾਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਖੁੜ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 14:23)

ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਆਣਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ,
ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਵਾਢੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸੌਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 10:5)

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਚੁਪ ਚਾਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਧੰਦੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਧਾਰੇ 12ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰਲਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਲਮਣਸਊ ਨਾਲ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਰਥੀਏ ਨਾ ਹੋਵੋ॥(1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:11-12)

ਬੰਦ ਬਨਾਮ ਪਾਬੰਦੀ

ਬੰਦ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੰਦ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ

ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਤੀਜਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਿੰਟ, ਪੰਜ ਘੰਟੇ, ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੰਦ ਦੌਰਾਨ, ਕੋਈ ਸੈਲ ਫੋਨ, ਸੰਗੀਤ, ਟੀਵੀ, ਗੇਮਾਂ, ਦੇਸਤ, ਕੰਪਿਊਟਰ, ਜਾਂ ਨਕਦ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ, ਹੋਮਵਰਕ, ਕੰਮ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਡਿਨਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਤੀਜਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਸੇਹੀਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਲੱਗਣਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚੁਣਿਆ। ਪਰ ਮੰਨਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ।

ਪਾਬੰਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ

ਪਾਬੰਦੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਘਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਘਰ ਨਾ ਆਉਣ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਜਾਂ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੰਦ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਇਕਸਾਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਇਹ ਉਹੀ ਸਹੀ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਬਕਸੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ। ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਬਕਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਹੋਏ, ਇਸਲਈ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇਰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਬਾਕਸ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਡੱਬਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, "ਇਹ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਕੀ ਹੈ?"

ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਈ ਕਿਸੇਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਸੂਚੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਧੋਣਾ, ਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ, ਫਰਿੱਜ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਧੋਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤੋੜਦੇ ਹਨ। ਬਸੰਤ ਦੀ ਸਫਾਈ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਾਓ। ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਟੀਚਾ ਰੱਖੋ।

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤੋੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਫਿਊ ਗੁੰਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਫੋਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫੋਨ ਗੁਆਉਣਾ। ਹਰੇਕ ਨਿਯਮ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (ਹੇਠਾਂ ਐਕਸ਼ਨ ਪਲਾਨ 2 ਦੇਖੋ)।

ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪਹਿਲੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਖਰੀ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਪਿਛਲੇ ਵੇਹੜੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਲਈ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਜਾਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅਗਲਾ ਕੰਮ ਚੁਣਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਜੇ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਨਾ ਸੌਂਪੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ 2

ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਅੰਤਿਕਾ N ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਨ ਸੂਚੀ ਵੇਖੋ: ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੰਤਿਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਪਲੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1. ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਛੋਟੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਸੰਤ ਜਾਂ ਪਤਝੜ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਜਾਂ ਮਾਪੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।
2. ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟ ਲੱਗਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
3. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਤੀਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਓ।
4. ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਲ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ।
5. ਇਹ ਸੂਚੀ ਉਦੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਬੰਧਿਤ ਨਤੀਜਾ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
6. ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ।
7. ਜੇਕਰ ਬੱਚਾ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ ਜਾਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
8. ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਕਸੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਬਨਾਮ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਮਾਰਕ ਲਗਾਉਣਾ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।
9. ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੂਚੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਮਾਪੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰੋ। ਦੂਜੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ।

ਕਾਮ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਲਾਈ

ਕੰਮ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਨੈਤਿਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਅਤੇ ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸਾਧਨ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਪੰਜ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋ:

1. ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਓ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਧੀ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਰਾਤਾਂ ਬਰਤਨ ਧੋਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਘਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਝਾੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਟਾ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਪਕਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2. ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰਹੋ ਕਿ ਬੱਚਾ ਕੀ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਧੋਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਵੈਕਿਊਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
3. ਕੰਮ ਲਿਖੋ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਮ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।
4. ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਲਿਖੋ। ਜੇ ਰੱਦੀ ਨੂੰ ਬੁੱਧਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕੱਤਰਤਾ ਵੀਰਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਵੇਰੇ 5:45 ਵਜੇ ਉੱਠੋਗਾ।
5. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰੱਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ 7:00 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਚਣ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾਂਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
6. ਰੇਲਗੱਡੀ - ਨਾਗ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ, ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਸੈਟ ਅਪ ਕਰੋ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ 3

ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ।
ਅੰਤਿਕਾ P: ਚੋਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਵਰਕਸ਼ੀਟ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਸੰਪੂਰਨਤਾਵਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟ: ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਾਜਬ ਬਣੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਭੱਤੇ ਬਾਰੇ ਕੀ?

ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਿਆਨੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮੰਗਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਲਰ ਦੀ ਰਕਮ ਲੈ ਕੇ ਆਓ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪੈਸੇ (ਸ਼ਾਇਦ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਡਾਲਰ) ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਹਨ।

ਨਿਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਡਾਲਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਸਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ, ਉਸਦੇ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਜੋਂ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਦਿਨ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਬਾਰੇ ਖਾਸ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਘਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਘੋਲੀਏ ਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਲੋਚਦਾ ਪਰ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ,

ਪਰ ਉੱਦਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਮੇਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। (ਕਹਾਉਤਾਂ 13:4)

ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ

ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਮਲ ਤਾੜਨਾ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4)। ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਡਰਾਮੇ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ, ਇਕਬਾਲ, ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਦੁਆਰਾ ਜਲਦੀ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿਖਲਾਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਿਯਮ, ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੋਤ (ਬਾਕਸ, ਸੂਚੀ, ਪਾਬੰਦੀ), ਅਤੇ ਬਗ਼ਾਵਤ (ਸਪੈੱਕਿੰਗ, ਬੰਦ) ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕਸਾਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੰਤਿਕਾ Q: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ (ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ) ਅਤੇ ਅੰਤਿਕਾ R: ਨਵੇਂ ਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ (ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ) ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ। ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ।

ਪਾਠ 11

ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਬਸ ਇਹ ਹੈ। ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਹੌਲ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰੋ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਲੜੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿੱਥੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਬਚਨ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਡੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਗੁਣਕਾਰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਤਿੱਖਾ ਅਤੇ ਜੀਵ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਰ ਬੰਦ ਬੰਦ ਅਤੇ ਗੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅੱਡੇ ਅੱਡ ਕਰ ਕੇ ਵਿੰਨ੍ਹ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:12)

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਬਚਨ ਸਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਧੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੁੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਫਾਇਨਰ ਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੂੜਾ, ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਵਾਂਗ, ਬਚਨ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਬੀਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਡੂੰਘੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਉੱਤੇ
ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ, ਨਾ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ,
ਅਤੇ ਨਾ ਮਖੋਲੀਆਂ ਦੀ ਜੁੰਡੀ ਵਿੱਚ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ।
ਪਰ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਗਨ
ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਤਾਂ ਉਸ ਬਿਰਛ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ,
ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,
ਜਿਹੜਾ ਰੁਤ ਸਿਰ ਆਪਣਾ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਜਿਹ ਦੇ ਪੱਤੇ ਨਹੀਂ ਕੁਮਲਾਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਕਰੇ ਸੋ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਜ਼ਬੂਰ 1:1-3)

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਘਰ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹਰ ਸਵੇਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਨਵੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡੂੰਘੀ ਖੋਦੋ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।

ਏਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਦਯਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁੱਕੇ ਨਹੀਂ,
ਉਸ ਦਾ ਰਹਮ ਅਟੁੱਟ ਜੋ ਹੈ।
ਓਹ ਹਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਹਨ,
ਤੇਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। (ਵਿਰਲਾਪ 3:22-23)

ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਦਯਾਲੂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ,
 ਤੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜੀ ਅਤੇ ਦਯਾ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ
 ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ।(ਜ਼ਬੂਰ 86:15)

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਹਾਨ, ਦਿਆਲੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਜੋ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ, ਬੁੱਧੀ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਜਵਾਬ ਹੈ, "ਮੈਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ? ਮੈਂ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਸੀਹੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ?"

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਹਿਣਗੇ, "ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।" ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲੇ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲੇ ਮਾਪੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘਰ ਛੱਡ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲੜੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਇਦ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੰਨਾ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, "ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਇਸ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਪੂਰਵ-ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋਗੇ।

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਹਾਂ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਹ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਮੂਜਬ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅੱਗੇ ਹੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾ ਕੇ ਅਧਕਾਰ ਬਣ ਗਏ।(ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:11)

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ।(ਰੋਮੀਆਂ 8:28)

ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਦਿਨ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਐੱਖਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਸੀ।

ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਦਮ

ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਬੇਅਸਰ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲਈ - ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

1. ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ।
2. ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੋ।
3. ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ।

ਕਦਮ 1: ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ।

ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ, ਗਲਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਪਾਪ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ), ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਕਬੂਲ ਕਰੋ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਪ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਉਸਨੇ ਹਰ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਬੋਲੇ ਗਏ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਹ ਮੰਨ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਕਬਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਹਾਂ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ ਭਈ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ।(1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਲੇਟ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ “ਜੇ” ਧਾਰਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਛਾਣ ਕਰੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਕੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,
ਪਰ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰਹਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 28:13)

ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਦੀ ਰੱਖਦਾ,
ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੀ ਨਾ ਸੁਣਦਾ।(ਜ਼ਬੂਰ 66:18)

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ,
ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਈ।
ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ
ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਦੀ ਬਦੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ।। ਸਲਹ।।(ਜ਼ਬੂਰ 32:5)

ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਲਿਆ
ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਹਨ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼
ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲ ਸਕੋ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਾਪ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ।" ਹਰ
ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ (ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ), ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ। ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਖਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ,
ਜੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲਾ ਨਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ
ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਸਭ ਨੂੰ ਵੀ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਡੂੰਘੀ ਖੋਦੋ

ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ। ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ? ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕੀ ਸੀ?

ਜਦ ਮੈਂ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹੂੰਗਣ ਨਾਲ ਗਲ ਗਈਆਂ,
ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਹੱਥ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਭਾਰਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਤਰੀ ਗਰਮੀ ਦੀ ਔੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ।।
ਸਲਹ।।
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਈ।
ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗਾ,
ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਦੀ ਬਦੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ।। ਸਲਹ।।(ਜ਼ਬੂਰ 32:3-5)

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ

ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਲਿਖੋ।

ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਦਮ ਅਗਲੇ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ।

ਪਾਠ 12

ਇਕਬਾਲ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਦਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ

ਸਿਧਾਂਤ 1: ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਬਾਝੋਂ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਉਣਾ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਹੈ, ਨਾਲੇ ਇਹ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਤਾਲਿਬਾਂ ਦਾ ਫਲ-ਦਾਤਾ ਹੈ।(ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:6)

ਜੇ ਕੁਝ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਢ ਨਾ ਦਿਆਂਗਾ।(ਯੂਹੰਨਾ 6:37)

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਪਿਸਟੀਓ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ; ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣਾ।

ਤੋਬਾ - ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ; ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ। ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ, ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ; ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ।

ਸਿਧਾਂਤ 2: ਤੋਬਾ ਕਰੋ, ਜਾਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁੜੋ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚੱਲੋ।

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਤੋਬਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਸਗੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੰਮਿਸਕ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਭਈ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲ ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੰਮ ਕਰੋ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 26:20)

ਅਥਵਾਂ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਖਿਮਾ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਤੁੱਝ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਤੈਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਰਾਹ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ? (ਰੋਮੀਆਂ 2:4)

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਤਿੰਨਵਿਆਂ ਧਰਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।।(ਲੂਕਾ 15:7)

ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭਾਲੋ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਲੱਭ ਸੱਕੇ,
ਉਹ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰੋ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਨੇੜੇ ਹੈ।
ਦੁਸ਼ਟ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗੋ,
ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਰ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਂ ਨੂੰ,
ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤੇ ਰਹਮ
ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲ ਜੋ ਅੱਤ ਦਿਆਲੂ ਹੈ,(ਯਸਾਯਾਹ 55:6-7)

ਸਿਧਾਂਤ 3: ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ, ਪਾਦਰੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਧਰਮੀ ਦੇਸਤ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣੋ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਪਾਪੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਪਤਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਹੋ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਾਪ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੱਥ ਫਾਈਲ
ਜਵਾਬਦੇਹੀ - ਇੱਕ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ, ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਸੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।।(ਰੋਮੀਆਂ 14:12)

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਨਰੋਏ ਹੋ ਜਾਓ। ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।।(ਯਾਕੂਬ 5:16)

ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਕ ਹੋ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਰਮਾਈ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰੋ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਮਤੇ ਤੂੰ ਵੀ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਵੋ।।(ਗਲਾਤੀਆਂ 6:1)

ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸੁਝਾਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ:

ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ, ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਅਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਨਾ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ। ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖ ਸਕਾਂ, ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ। ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਮੀਨ।

ਕਦਮ 2: ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਪੁੱਛੋ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੋ। (ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਸ਼ੈਲੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਈਸਾਈ ਹਾਂ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗ ਕੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰੋ।

ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: "ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ?" ਪਰ ਉਹ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਚਕਾਨਾ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਚੀਕਣ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੋ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਗਵੇਦੀ 'ਤੇ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹੋ (ਅੱਜ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨ, ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਸੀਸ ਮੰਗਣ ਲਈ ਆਉਣਾ) ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ), ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰੀਏ। ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਪੱਖ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਹੈ।

ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸੇ ਜੇ ਤੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲੱਗੇਂ ਅਰ ਉੱਥੇ ਤੈਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਵੇ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਖੇਟ ਕਮਾਇਆ ਹੈ 24ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੱਡ ਕੇ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰ। ਪਿੱਛੋਂ ਆਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਂ(ਮੱਤੀ 5:23-24)

ਗੇ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਜਾਣਾ ਸ਼ਰਤੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ "ਜੇ" ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲੜਨਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਹਾਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਚਾਰ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ:

1. ਉਸ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਾਫ਼ ਦਿਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
2. ਸੁਲਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਨਾਰਾਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ।
3. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।
4. ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ

ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਾਫੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ।

ਤਬਦੀਲੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਬਰਕਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਰ ਵਧੇਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਪੀ ਵਿਵਹਾਰ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਜਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਤਾਂ ਹੋਵੋ ਪਰ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੋ, ਸੂਰਜ ਤੁਹਾਡੇ ਕ੍ਰੋਧ ਉੱਤੇ ਨਾ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇ! (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:26)

ਗੁੱਸਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਸ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਜਾਓ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ (ਅਪਰਾਧਾਂ) ਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਮੰਗੋ। "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਚੀਕਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਠੋਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ।"

ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸਫੋਟ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪੀ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਵਧ ਰਹੀ ਕੁਤੰਬ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਡੁੱਬਣ ਨਾ ਦਿਓ," ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦਰਦ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਕੱਟਣ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਸਾਲਵ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ (ਜੇ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ), ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਫਿਰ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਦਲਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁੱਸੇ, ਕੌੜੇ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੱਟਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਬਚਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਵਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਇਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਠੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਬੀਜ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਫੜਵੇਗੇ।

ਸਾਡੇ ਪਾਪੀ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ 13

ਮਾਫੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਇਕਬਾਲ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਕਦਮ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਦਮ 3: ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ

ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ \$800 ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਗੁੱਸੇ ਹੋ। ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ 'ਤੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮਾਫੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਪਣ ਵਾਲਾ ਯੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:13)। ਅਸੀਂ ਮਾਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨਾ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਫ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਮਾਫੀ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦੁਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਹੈ?

ਸੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿਆਂ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵਾਂਗ ਜਿਹੜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਰਹਿਮਦਿਲੀ, ਦਿਆਲਗੀ, ਅਧੀਨਗੀ, ਨਰਮਾਈ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਓ 13 ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਗਿਲਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੀ ਸਹਿ ਲਵੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰੋ। (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:12-13)

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾਵਾਨ ਅਤੇ ਤਰਸਵਾਨ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੀ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ। (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:32)

ਮਾਫ ਕਰਨਾ ਚੁਣੋ

ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹੋ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਰੰਤਰ ਮਾਫੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਸ ਅੱਜ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਘਟੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਂ, ਬਚਪਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਅਕਸਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੁੱਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਗਲਤੀ ਦਰਜਨਾਂ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ), ਅਸੀਂ ਮੂਰਖ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਵਧ ਰਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਪੇ

ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤੁਰਨਾ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ, ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ-ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਨਿਯਮ, ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ, ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ (ਜਦੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ)। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਬਾਗ਼ੀ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ-ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ, ਇਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।

ਸਾਡਾ ਘਰ ਇੱਕ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਇੱਕ ਸੇਵਕਾਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਆਫ਼ੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੋਧਯੋਗ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੇਗਾ।

ਫੁੱਫਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਮਾਫ਼ੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਜਦ ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਖਲੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ। (ਮਰਕੁਸ 11:25-26)

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਹਲਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। (1 ਪਤਰਸ 4:8)

ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ

ਅਸੂਲ 1: ਮਾਫ਼ੀ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਝੱਲੀਆਂ ਹਨ।

[ਪਿਆਰ] ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ. (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:5)

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ। ਕੁਝ ਮਾਪੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਪਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 1

ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅਭਿਆਸ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕਬਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ।

ਅਸੂਲ 2: ਮਾਫੀ ਚੁਗਲੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਚੁਗਲੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਦਰੀ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੰਮੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਅੱਜ ਕੀ ਹੋਇਆ।" ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿਓ ਕਿ ਦਿਨ ਕਿਵੇਂ ਲੰਘਿਆ, ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ।

ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋਮਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਘਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਟਾ ਸੀ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸੇ ਕਿ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਰਾਤ ਸੌਣ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਦਿਨ ਚੰਗਾ ਰਹੇ।"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਸੀ।"

ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। "ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ?"

"ਬੇਸ਼ਕ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਚਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। "ਕੀ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਨ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹਨੀ, "ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁੰਮਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।

ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਸਵੈ-ਜਾਂਚ 2

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸਤਾਂ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਵੈ-ਤਰਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ (ਗੋਪ) ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗੋ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਗਲਤ ਸੀ।

ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰੋ

ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬੋਲਣਾ ਹੈ?

ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵਿੰਗਾ ਟੇਢਾ ਨਹੀਂ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 8:8)

ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਦੀ ਰਾਖੀ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਬਿਪਤਾ ਤੋਂ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 21:23)

ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਮੂਰਖ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮੂਰਖਤਾਈ ਚਰਦਾ ਹੈ।(ਕਹਾਉਤਾਂ 15:4)

ਅਸੂਲ 3: ਮਾਫੀ ਅਪਰਾਧਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ, ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਦਰ ਜੇਗ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਥਾਰਥ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੁੱਧ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੁਹਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਨੇਕ ਨਾਮੀ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਕੁਝ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਸੇਭਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।(ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:8)

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋੜੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਸੁਲ੍ਹਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿਓ। ਸੱਚੀ ਮਾਫੀ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣ, ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਗਲੀ ਗਲਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਜੇ ਹੋ ਸੱਕੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਵਾਹ ਲੱਗਦਿਆਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਰੱਖੋ(ਰੋਮੀਆਂ 12:18)

ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਡੂੰਘੀ ਕੁਝਤਣ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਧੀਆ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਧੰਨਵਾਦ," ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਓ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਖਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ।

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ

ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝਤਣ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇ।

ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰੋ।

ਸਿਧਾਂਤ 4: ਮਾਫ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਾਂ? ਕੀ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੀਕਰ? 22ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੀਕਰ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਪਰ ਸੱਤਰ ਦੇ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਤੀਕਰ।(ਮੱਤੀ 18:21-22)

ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚੋਕ ਸਕਦੇ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਫ਼ ਕਰਾਂਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਹ ਔਖਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਫਲ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਪਾਲਣ ਪੇਸ਼ਣ ਔਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਾਠ 14

ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੀਟਿੰਗ

ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ, ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ, ਢੁਕਵੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ

ਬਾਹਰ

ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਫ਼ਤਾ-ਦਫ਼ਤੀ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲਾਅ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਖਾਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਫਿਰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪਿਛਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮਾਫੀ ਮੰਗ ਕੇ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰੋ। ਖਾਸ ਬਣੇ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਮੀ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿਓ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ।

ਤਿਆਰ ਰਹੋ

ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੀਟਿੰਗ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਯਮ, ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ, ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ, ਉਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਅਜੇ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਆਂ ਦਿਖਾਓ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਬੱਚਾ ਤੁਰੰਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪੁੱਛੋ। ਪਿਤਾਓ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓਗੇ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹੋ।

ਦੂਜਾ, ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਹੀ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਮਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਲਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਣ। ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣਾ, ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਮਰਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਸੀਦ ਤੁਹਾਡੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: "ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮਾਪਿਆਂ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੇਸ਼ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ

ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਚੀਕਣ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ।”

ਤੀਜਾ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿਓ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪਾਪ ਲਈ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦੇ ਰਹੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਵਾਂ, ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਹੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚਰਚਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਓ, ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ, ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੰਮ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ। ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾੜੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਮਾਰਸ਼ਲ ਲਾਅ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਪਾਠ 8, “ਸਪੈਕਿੰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ” ਅਤੇ ਪਾਠ 9, “ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਨਾਮ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ” ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਬੁੱਧ ਮੰਗੋ। ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨੋਟਸ ਬਣਾਓ।

1. ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।
2. ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ। (ਪਾਠ 4 ਦੇਖੋ।)
3. ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣੇ ਬਾਲਗ ਬਣਨ ਲਈ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿਓ। (ਪਾਠ 2 ਦੇਖੋ।)
4. ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਟੀਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਘਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਨਾਹ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।
5. ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। (“ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸੱਤ ਕਦਮ” ਲਈ ਖੰਡ 3, ਪਾਠ 10 ਦੇਖੋ।)

ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ। ਜੇਕਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੱਠੇ ਇਹ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਠ 2 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ

ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਸਵੈ – ਨਿਯੰਤਰਨ

ਪਰਿਵਾਰਕ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ

ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੰਜ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ। ਕੁਝ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਵਾਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਤਾ ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਿਤਾਓ, ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਮੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵਜੋਂ ਨਾ ਵਰਤੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਾਥੀ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4)।

ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸਾਡੀ ਧੀ ਨੂੰ ਘਰ-ਘਰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਸਟੱਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਬਾਈਬਲ ਸਟੱਡੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਡਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ।

ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ

ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਸੋਈ, ਪਰ ਸਾਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ (ਫਰਿੱਜ ਉੱਤੇ)। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਪੋਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸਨੂੰ ਰਸੋਈ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ, ਦਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਸ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਿਓ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੋਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਢਾਂਚਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਵੀਂ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛਾਲ ਮਾਰਨਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਲਾਈਡ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਰੀਮਾਈਂਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੀਮਾਈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਧੂ ਕੋਚਿੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਦਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿ ਕੇ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, "ਹਨੇਰੀ, ਰੁਕੋ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ। ਪਰ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਓ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ।

ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਨੁਚਿਤ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਕਠੋਰ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਿਸਟਮ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰਹੋ।

ਮਾਪੇ ਅਕਸਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਰਾਤ ਦੇ 9:00 ਵਜੇ। ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੇਟੇ ਨੇ ਦਸ ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਦਲਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਖ਼ਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਹੁਤ ਕਠੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਲੱਭੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਲਾਹ ਲਓ। ਪਿਤਾਓ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਹੁਤ ਕਠੋਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਟੀਮ ਹੈ।

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ

ਅਗਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹਰ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਫਾਲੋ-ਅੱਪ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੀਡਬੈਕ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਆਓ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਚਾਰਜ ਹੋ।

ਇਹ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਲਈ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅੱਖੇ ਦਿਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੰਮੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਉਡਾਓ। ਘਰ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪਨਾਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਕਦੋਂ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਅਕਸਰ ਜਾਂਚ ਕਰੋ

ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਕੀ ਯਿਸੂ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਦਾ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨੀਂਹ (ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਭਗਤੀ ਸਮਾਂ) ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨੈਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਾ ਕਰੋ।

ਤੀਜਾ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ:

- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼ੈਲੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ?
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਟੀਮ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਲਾਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਠਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਅੰਤਿਕਾ S: ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਅੰਤਮ ਉਪਦੇਸ਼

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਦਖਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਨੇ ਟਿਊਨ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਤੀ ਨਿਯਮ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਲੋੜਾਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਵੋ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਡੂੰਘੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਸਿੱਖੇ ਹਨ ਉਹ ਉਸ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਖੰਡ 1 ਤੋਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਮਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ।

ਵਾਧੂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਲਈ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ FDM.world 'ਤੇ ਜਾਓ। ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵਰਕਬੁੱਕ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੀਡਰ ਦੀ ਗਾਈਡ ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਹੁਣ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ।

ਅੰਤਿਕਾ ਸਰੋਤ

ਇਹ ਅੰਤਿਕਾ ਵਾਧੂ ਸਰੋਤਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਖੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਅੰਤਿਕਾ ਹਰੇਕ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅੰਤਿਕਾ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਅੰਤਿਕਾ A: ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਪੱਤਰ	ਵਾਲੀਅਮ 1
ਅੰਤਿਕਾ ਬੀ: ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ	ਵਾਲੀਅਮ 1
ਅੰਤਿਕਾ ਸੀ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨੇੜਤਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ	ਵਾਲੀਅਮ 1
ਅੰਤਿਕਾ D: ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਕਿਤਾਬਾਂ	ਵਾਲੀਅਮ 1 ਅਤੇ 3
ਅੰਤਿਕਾ E: ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਮਾਫੀ	ਵਾਲੀਅਮ 2
ਅੰਤਿਕਾ F: ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਣਨਾ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ	ਵਾਲੀਅਮ 2 ਅਤੇ 4
ਅੰਤਿਕਾ G: ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ	ਵਾਲੀਅਮ 2 ਅਤੇ 4
ਅੰਤਿਕਾ H: ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਿਖਾਉਣਾ	ਵਾਲੀਅਮ 2
ਅੰਤਿਕਾ I: ਸਿੰਗਲ ਪੇਰੈਂਟਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ	ਵਾਲੀਅਮ 3
ਅੰਤਿਕਾ J: ਪੇਰੋਟਿੰਗ ਦ ਬਲੈਂਡਡ ਫੈਮਿਲੀ	ਵਾਲੀਅਮ 3
ਅੰਤਿਕਾ K: ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ	ਵਾਲੀਅਮ 3
ਅੰਤਿਕਾ L: ਅਣਉਚਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ	ਵਾਲੀਅਮ 3
ਅੰਤਿਕਾ M: ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ	ਵਾਲੀਅਮ 4
ਅੰਤਿਕਾ N: ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ	ਵਾਲੀਅਮ 4
ਅੰਤਿਕਾ O: ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੀਨਫੋਰਸਮੈਂਟ	ਵਾਲੀਅਮ 4
ਅੰਤਿਕਾ P: ਚੋਰ ਸੂਚੀ	ਵਾਲੀਅਮ 4
ਅੰਤਿਕਾ Q: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ	ਵਾਲੀਅਮ 4
ਅੰਤਿਕਾ R: ਨਵੇਂ ਬਾਲਗ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ	ਵਾਲੀਅਮ 4
ਅੰਤਿਕਾ S: ਮਾਪੇ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ	ਵਾਲੀਅਮ 4
ਅੰਤਿਕਾ ਟੀ: ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ	ਵਾਲੀਅਮ 1-4

ਅੰਤਿਕਾ ਐੱਫ

ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਣਨਾ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ

ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੁਣਨ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ। ਹਰੇਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦਿਓ।

ਸੰਚਾਰ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ

#	ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ?	ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ	ਅਕਸਰ	ਕਦੇ-ਕਦੇ	ਲਗਭਗ ਕਦੇ ਨਹੀਂ
1	ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਟਿਊਨ ਆਊਟ ਕਰੋ?				
2	ਜੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਹੋਵੇ?				
3	ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਕੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?				
4	ਆਪਣੇ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੇ ਹੁਣੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ?				
5	ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਸੁਣੋ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ?				
6	ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ?				
7	ਤਾਂ ਲਗਾਓ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਾਣੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?				
8	ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਅਜੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੰਡਨ ਕਰੋ?				
9	ਦੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦਿਓ?				
10	ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦਿਹਾੜਾ?				
11	ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੋ, ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ?				
12	ਛਾਣੋ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ?				
13	ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸੁਣੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ?				
14	ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ?				
15	ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੋ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?				
16	ਜਾਣੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?				

17	ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਨਾਲ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?				
18	ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮੇਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ?				
19	ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?				
20	ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ (ਲਿਖਤ, ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਮਾਂ) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ?				
21	ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ (ਜੇ ਉਹ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਦਾਸ, ਚਿੰਤਤ, ਵਿਰੋਧੀ, ਬੇਚੁਚੀ, ਕਾਹਲੀ, ਗੁੱਸੇ, ਆਦਿ)?				
22	ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰੋ?				
23	ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?				
24	ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਬਣੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਿਓ?				
25	ਆਪਣੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ?				
26	ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਨੋਟਸ ਲਓ?				
27	ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤੋਂ ਭਟਕਾਏ ਬਿਨਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ?				
28	ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣੋ?				
29	ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸੋ?				
30	ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ?				

ਤੀਹ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਸਕੋਰਿੰਗ ਇੰਡੈਕਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ।

ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਣਨਾ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਕੋਰਿੰਗ ਸੂਚਕਾਂਕ

ਉਸ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ ਜਾਂ ਹਾਈਲਾਈਟ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੁਣਨ ਦੇ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

#				
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				
ਉਪ-ਕੁੱਲ				

ਹੇਠਾਂ ਆਪਣੇ ਉਪ-ਜੋੜਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੁੱਲ ਲਈ ਜੋੜੋ। ਅਗਲੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਪੱਧਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ।

ਸਮੁੱਚੀ ਗਿਣਤੀ _____

ਸੁਣਨ ਦਾ ਪੱਧਰ

ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਉਚਿਤ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਕੋਰ ਲਿਖੋ।

110-120: ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ	_____
99-109: ਔਸਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ	_____
88-98: ਔਸਤ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ	_____
77-87: ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ	_____
<77: ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ	_____

ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਿਕਾ G ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਸਾਥੀ ਵਰਕਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ: ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਮਸੀਹ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਚੇਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੌਧਿਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਚੇਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਣ ਲਈ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ।

ਅੰਤਿਕਾ ਜੀ

ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣਾ

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਅੰਤਿਕਾ F ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ: ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਣਨਾ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਕੋਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ।

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

ਵਾਲੀਅਮ 2, ਪਾਠ 4-10 ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕੀ ਹੈ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਬਾਈਬਲ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਚਾਰ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ (ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ) ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।

1. ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ/ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ ਭਈ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ।(1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)

2. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ/ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਨਵੇਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਰੋ।

ਅਤੇ ਆਸ ਸ਼ਰਮਿੰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਾਡਿਆਂ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।(ਰੋਮੀਆਂ 5:5)

3. ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ/ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ।

ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਬੇਸ਼ਬਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ (ਬੇਰਹਿਮੀ, ਆਦਿ), ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿਓ. ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਮੀ/ਡੈਡੀ ਬਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।"

4. ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।

ਵਚਨਬੱਧਤਾ

ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖੋ।

ਅੰਤਿਕਾ ਐੱਮ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ

ਜੇ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉਲਝਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਿਕਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਹਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਕੰਬ ਜਾਓ ਅਰ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੋ, (ਜ਼ਬੂਰ 4:4)

ਦਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ

ਵਿਵਹਾਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰ ਕੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ/ਸਿਖਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

ਰਵੱਈਏ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦਿਲ ਸਿਰਫ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਾਗ਼ੀ ਦਿਲ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਨੰਦ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝਤਣ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ:

- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੁਰੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ।
- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੁਰੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।
- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾੜੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਹਿਮਤ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ—ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋ।

ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ। ਬੱਚੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਰਵੱਈਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਾਪੀ ਸੁਭਾਅ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਟੀਦਾਰ,

ਤੱਥ ਫਾਈਲ

ਰਵੱਈਆ - ਇੱਕ ਮੁਦਰਾ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ; ਭਾਵਨਾ; ਰਾਏ ਜਾਂ ਮੂਡ।

ਵਿਵਹਾਰ - ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਢੰਗ।

ਹੇਰਾਫੇਰੀ - ਕਲਾਤਮਕ, ਅਨੁਚਿਤ, ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਖੇਡਣਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ।

ਬਦਲਾ - ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ

ਮੁਫ਼ੀ, ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਰਵੱਈਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਉਦਾਸੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਚਕਾਨਾ, ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਵਾਲੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਗੇਮ ਨੂੰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਦੋ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਾਸ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਾ ਦਿਖਾਓ। ਸਮੁੱਚੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੱਦ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਗੇਮ ਨੂੰ ਖੇਡਣਾ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪਾਪੀ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਇਸ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੇਕਰ ਮਾੜਾ ਰਵੱਈਆ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਚੀਕਣਾ, ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸ਼ਬਦ, ਕੰਧ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਨਾ, ਜਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਮਾਰਨਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਕਾਨਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ। ਜੇ ਸਾਡਾ ਰਵੱਈਆ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬੱਚੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗਲਤ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬਦਲਾ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾੜਾ ਵਧੇਗਾ।

ਸਿਖਲਾਈ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲਦਾ ਅਤੇ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਖਲਾਈ = ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ (ਜੋ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ)

ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ: ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋਮਵਰਕ

ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਗ 4, ਪਾਠ 5 ਵਿੱਚ "ਰੇਲ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ—ਨਹੀਂ ਰਵੱਈਏ" ਭਾਗ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ (ਜੇ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ)।

ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਉਹ ਆਮ ਮਾੜੇ ਰਵੱਈਏ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। (ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਹੋ।) ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਰਵੱਈਏ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ:

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ:

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ:

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ:

ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਬਦਲੋਗੇ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਨੋਟ ਬਣਾਓ।

ਅੰਤਿਕਾ ਐੱਨ

ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ

ਹਰ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਮਪਲੇਟ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਪੱਧਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰੋ।

ਨਿਯਮ 1: ਹਰ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ।

ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਬਣਾਓ।

ਨਿਯਮ 2: ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਜੁਬਾਨੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ।

ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਖਿੱਚੋ। ਜੇ ਭੌਤਿਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੱਧੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ।

ਨਿਯਮ 3: ਸਵੇਰੇ 7:15 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਕੂਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ।

ਨਤੀਜਾ: ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ 5:00 ਵਜੇ ਉੱਠੋ ਜਾਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਜਲਦੀ ਸੌਂ ਜਾਓ।

ਨਿਯਮ 4: ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।

ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਖਿੱਚੋ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।

ਨਿਯਮ 5: ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੈਰ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਘਰ ਪਰਤਣਾ।

ਨਤੀਜਾ: ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਘਰ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ।

ਨਿਯਮ 6: ਰਾਤ 8:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸੈਲ ਫ਼ੋਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ (ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਲਈ)।

ਨਤੀਜਾ: ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ੋਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ।

ਨਿਯਮ 7: ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ, ਕਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਹੋਮਵਰਕ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਰਾਤ 9:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸੈਲ ਫ਼ੋਨ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 6:00 ਵਜੇ

ਨਤੀਜਾ: ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸੈਲ ਫ਼ੋਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। (ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ੋਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫ਼ੋਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੈਲ ਫ਼ੋਨ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।)

ਨਿਯਮ 8: ਸੈਲ ਫ਼ੋਨ ਟੈਕਸਟਿੰਗ, ਫੇਟੇਆਂ ਜਾਂ ਵੀਡੀਓ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਵਰਤੋਂ। (ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।)

ਨਤੀਜਾ: ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੈਲ ਫ਼ੋਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸਟ, ਫੇਟੇ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ।

ਨਿਯਮ 9: ਰਾਤ 9:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਗੋਮਿੰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ

ਨਤੀਜਾ: ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਗੋਮਿੰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ।

ਨਿਯਮ 10: ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਵੀਕਐਂਡ 'ਤੇ ਸਵੇਰੇ 11:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਕਮਰੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ: ਬੈੱਡ ਬਣਾਏ, ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਖਿੱਚੋ।

ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ: ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਨਿਯਮ 1: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ 2: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ 3: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ 4: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ 5: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ 6: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ 7: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ 8: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ 9: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ 10: _____

ਨਤੀਜਾ: _____

ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ: ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਇਹ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਨਤੀਜਾ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾਓ।

ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਵੈਕਿਊਮ ਕਰੋ।										
2. ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।										
3. ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਸਿੱਕ, ਟੱਬ ਅਤੇ ਸ਼ਾਵਰ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।										
4. ਪਖਾਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।										
5. ਸੋਫੇ ਅਤੇ ਟੀਵੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।										
6. ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ										
7. ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਪ ਕਰੋ।										
8. ਅਗਲੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ 15 ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਨਦੀਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਟੋ।										
9. ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਕੱਟੋ.										
10. ਅਗਲੇ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ 15 ਮਿੰਟ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦਿਓ।										
11. ਚਾਰ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਧੋਵੋ।										
12. ਕਾਰ ਧੋਵੋ।										
13. ਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੈਕਿਊਮ।										
14. ਗੈਰੇਜ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।										
15. ਫਰਿੱਜ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।										

ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ: ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਸੂਚੀ ਟੈਮਪਲੇਟ

ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										
11.										
12.										
13.										
14.										
15.										

ਅੰਤਿਕਾ ਓ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਟ, ਗ੍ਰਾਫ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੇ ਇਨਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

- ਪਿਆਰ, ਨਾ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਜਾਂ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀਆਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।
- ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਅਤੇ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ, ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ।
- ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਨਾਮ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਲਈ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਚੁਣੌਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬਿਸਤਰਾ ਗਿੱਲਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਇਨਾਮ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਥਾਈ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ।
- ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਬੱਚਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਝੁਕਾਅ ਮਾਂ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਹੁਤ ਆਕਰਸ਼ਕ ਲੱਗੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਭਰਾ ਜਾਂ ਭੈਣ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲਾ ਝੁਕਾਅ (ਮਜ਼ਬੂਤ-ਇੱਛਾ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ) ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਨੁਕੂਲ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਤੋਹਫੇ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
- ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਅਨੁਪਾਲਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਵੀ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹੱਕਦਾਰ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਲਈ ਪੜਾਅ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਨੁਪਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੇ ਸੁਆਰਥ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ: ਮਾਣ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਤਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਗੇ, ਸਿਆਣੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੁਰਨਾ ਸਿੱਖਣਗੇ।

ਅੰਤਿਕਾ ਪੀ ਕੰਮ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਸਮੂਹ ਲਈ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਕੰਮ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਵਰਤੋ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾਓ।

ਚੋਰ 1: ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਖੁਆਓ।
 ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ: ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸ਼ਾਮ 5:00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
 ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____
 ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ

ਕੰਮ 2: ਰੱਦੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ।
 ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ: ਬੁੱਧਵਾਰ ਸ਼ਾਮ 6:00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
 ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____
 ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ

ਕੰਮ 3: ਡਿਸ਼ਵਾਸ਼ਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰੋ।
 ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ: ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸ਼ਾਮ 7:00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
 ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____
 ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ

ਕੰਮ 4: ਡਿਸ਼ਵਾਸ਼ਰ ਲੇਡ ਕਰੋ।
 ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ: ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸ਼ਾਮ 7:00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
 ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____
 ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ

ਕੰਮ 5: ਬਾਥਰੂਮ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।
 ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ: ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸ਼ਾਮ 5:00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
 ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____
 ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ

ਚੋਰ 6: ਘਾਹ ਕੱਟੋ।
 ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ: ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸ਼ਾਮ 5:00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
 ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____
 ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ

ਕੰਮ 7: ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਵੈਕਿਊਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਧੂੜ ਲਗਾਓ।
 ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ: ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸ਼ਾਮ 8:00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
 ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____
 ਨਤੀਜਾ: ਨਤੀਜਾ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਸੂਚੀ

ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਚੋਰ 1: _____ ਦਿਨ _____ ਸਮਾਂ _____

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____ ਨਤੀਜਾ: _____

ਚੋਰ 2: _____ ਦਿਨ _____ ਸਮਾਂ _____

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____ ਨਤੀਜਾ: _____

ਚੋਰ 3: _____ ਦਿਨ _____ ਸਮਾਂ _____

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____ ਨਤੀਜਾ: _____

ਚੋਰ 4: _____ ਦਿਨ _____ ਸਮਾਂ _____

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____ ਨਤੀਜਾ: _____

ਚੋਰ 5: _____ ਦਿਨ _____ ਸਮਾਂ _____

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____ ਨਤੀਜਾ: _____

ਚੋਰ 6: _____ ਦਿਨ _____ ਸਮਾਂ _____

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____ ਨਤੀਜਾ: _____

ਚੋਰ 7: _____ ਦਿਨ _____ ਸਮਾਂ _____

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____ ਨਤੀਜਾ: _____

ਚੋਰ 8: _____ ਦਿਨ _____ ਸਮਾਂ _____

ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ: _____ ਨਤੀਜਾ: _____

ਅੰਤਿਕਾ ਪ੍ਰ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ

ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਾਂ ਚੁਣੋ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਅਰਾਮਦੇਹ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਗੋਮ ਖੇਡਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ। ਆਮ ਬਣੇ, ਤੀਬਰ ਨਹੀਂ।

ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸੌਂਪੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਉਕਸਾਉਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਵਾਲ 3 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਦਬਾਓ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ?"

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨੀਵਾਂ ਨਾ ਕਰੋ।

1. ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?
2. ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?
3. ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ?
4. ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਕਦੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ?
5. ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?
6. ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ?

ਅੰਤਿਕਾ ਆਰ ਨਵੇਂ ਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ

ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਨਾਮ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਭਰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਜਨਮਦਿਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਬਾਲਗ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਦਲਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸੈੱਟ ਕਰੋ। ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਜ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਲੈਣ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ (ਹਕੀਕਤ) ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਾਲਗ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਰ ਦ੍ਰਿੜ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1. ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ?
2. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਓ।
3. ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਓ।
4. ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ? ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਓ।
5. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
6. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਅੰਤਿਕਾ ਐਸ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਢਾਂਚਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਧਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (ਪਾਠ 4), ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਸ਼ੈਲੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਘਬਰਾਓ ਨਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟੋ। ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਅਸਲ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਰੇਕ ਵਰਕਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ। ਜੇ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਨੀਂਹ

- ਤੁਹਾਡਾ ਭਗਤੀ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ? ਜ਼ਬੂਰ 1:1-3 ਪੜ੍ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਜਾ, ਸੁਣਨਾ, ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ, ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋਗੇ?
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਦਸਵੰਧ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ?
- ਕੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22-23)?

ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਲੀਅਮ 1, ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ

- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ? ਅੰਤਿਕਾ F ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ: ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਣਨਾ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ।
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਹੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਪਿਆਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ, ਵਾਲੀਅਮ 2, ਪਾਠ 4-10 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਚਾਰ ਉਸ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਵਾਲੀਅਮ 2, ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ

- ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਨਿੱਜੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?
- ਜੇਕਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼ੈਲੀ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਮੁੱਖ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕੌਣ ਹੈ?
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਾ, ਚੀਕਣਾ, ਖਾਲੀ ਧਮਕੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਹੈ?
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਕਾਇਦਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?
- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?

- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਖੰਡ 3 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿਓ।
- ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਰਿਵਿਊ ਵਾਲੀਅਮ 4, ਬਾਈਬਲ ਸੰਬੰਧੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ।
- ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਆਹ, ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੋਰ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਵਾਧੂ ਸਰੋਤਾਂ ਲਈ FDM.world 'ਤੇ ਜਾਓ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਟ੍ਰੈਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ

ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਵਹਿ ਗਏ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।

1. ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ, ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ।
2. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਦਿਓ।
3. ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਕੇ ਤੇਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਵੋ।
4. ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੋ।
5. ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅੰਤਿਕਾ ਟੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ

ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਂਗੂਏਜ, ਜੀ ਐਂਡ ਸੀ ਮੈਰਿਅਮ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਸਪਾਈਰੇਜ਼ ਜ਼ੇਡੀਆਟਸ, ਏਐਮਜੀ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

abide: ਰਹਿਣਾ, ਰਹਿਣਾ, ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਝਾੜ ਦਿੱਤੇ ਸਹਿਣਾ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ: ਇੱਕ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ, ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਲਾਹ: ਨੈਬੀਸੀਆ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਚੇਤਾਵਨੀ, ਉਪਦੇਸ਼, ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਜਾਂ ਤਾੜਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਸਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ 6:4)। ਇਹ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਤਾਂਘ ਜਾਂ ਸ਼ੈਕੀਨ ਪਿਆਰ: ਹੇਮੀਰੋਮਾਈ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਕਿਸੇ ਲਈ ਜੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਤਰਸਣਾ, ਅਤੇ, ਮਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ (1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:8)। ਮਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਪੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ ਵਿਛੋੜੇ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਦਾਸ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਮਨਜ਼ੂਰੀ: ਲਗਾਤਾਰ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।

ਹੰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਘਮੰਡੀ: ਘਮੰਡੀ ਹੋਣਾ; ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਮਹੱਤਵ ਦਿਖਾਉਣਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਅਣਦੇਖੀ।

ਘਮੰਡੀ: ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚ ਦਰਜਾ ਦੇਣਾ, ਜਾਂ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਡਿਗਰੀ ਦੇਣਾ।

ਰਵੱਈਆ: ਇੱਕ ਮੁਦਰਾ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ; ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ, ਰਾਏ ਜਾਂ ਮੂਡ।

ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਖਦਾ ਹੈ: ਰਿੱਛ, ਸਟੈਗੋ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ, ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ। ਪਿਆਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਛੱਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਵਿਵਹਾਰ: ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਢੰਗ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ: ਪਿਸਟੀਓ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣਾ। ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ ਰਹਿਤ: ਨੁਕਸ ਰਹਿਤ, ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬੀਸ਼ਵਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੇਖੀ: ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ, ਸ਼ੇਖੀ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ; ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ ਲਈ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਓ: ਏਕਟਰੇਫੇ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਪੇਸ਼ਣ, ਪਾਲਣ, ਖੁਆਉਣਾ (ਅਫਸੀਆਂ 6:4)। ਪਾਲਣ ਪੇਸ਼ਣ, ਪਾਲਣ-ਪੇਸ਼ਣ, ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ।

ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ, ਤਾਕੀਦ ਕਰਨਾ: ਮਾਰਟੀਰੋਮੈਨੋਈ (ਯੂਨਾਨੀ)। "ਸੱਚ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪਿਤਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਂ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਤਾੜਨਾ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ: ਪੇਡੀਆ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ। ਹਰ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ/ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧੋਖਾ: ਲੁੱਟਣਾ ਜਾਂ ਲੁੱਟਣਾ ਜਿਵੇਂ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਲੁੱਸੀਅਨ 2:8 NASB ਵਿੱਚ "ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਓ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ।

ਪਾਲਨਾ: ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ, ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ, ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ, ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਨਰਮ ਹੋਣਾ, ਪੰਛੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਿੱਘਾ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੰਭਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਦੇ ਹਨ (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 22:6), ਕੋਮਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ, ਕੋਮਲ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:7 NASB ਵਿੱਚ "ਕੋਮਲ ਦੇਖਭਾਲ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੰਚਾਰ: ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਵਿਚਾਰ, ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੈ।

ਕਬੂਲ ਕਰੋ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਪ ਸੀ।

ਨਤੀਜੇ: ਉਹ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ: ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਕਰਨਾ, ਸੰਜਮ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਚਿਹਰਾ: ਪਨੀਯਮ (ਹਿਬਰੂ)। ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ (ਉਤਪਤ 43:31; 1 ਰਾਜਿਆਂ 19:13) ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਜਾਂ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋਣਾ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 5:3), ਬੇਰਹਿਮ (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 28:50), ਅਨੰਦਮਈ (ਅੱਯੂਬ 29:24), ਅਪਮਾਨਿਤ (2 ਸਮੂਏਲ 19:5), ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ (ਯਸਾਯਾਹ 13:8)। ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਮੂੰਹ (ਮੱਤੀ 6:16) ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ (ਜ਼ਬੂਰ 4:6) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਵੱਗਿਆ: ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਭਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

defile: ਪਲੀਤ ਕਰਨਾ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ।

ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ: ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ। ਇਹ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਥਾਈ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

diligently: ਲਗਨ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ; ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪਿੱਛਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ; ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ; ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ।

ਚੇਲਾ (ਕਿਰਿਆ): ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ ਹਿਦਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ (ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ) ਸਿਖਾਉਣਾ।

ਚੇਲਾ (ਨਾਮ): ਮੈਥੇਟਸ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਸਿਖਿਆਰਥੀ, ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ। ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਯਾਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਚਰਣ ਦਾ ਨਿਯਮ

ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਸਿਕ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ, "ਇੱਕ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ," ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ। ਮੈਥਲੀਟਾਂ ਨੂੰ "ਵਿਦਿਆਰਥੀ-ਸਾਥੀ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਲੈਕਚਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ, ਸਗੋਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਚੇਲਾਤਾ/ਚੇਲਾ: ਇੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵੱਲ ਵਧਣ ਲਈ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ, ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ (ਸਿੱਧਾ): ਸਿੱਖਿਆ-ਚੇਲਾਪਣ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਧਾ (ਬਾਈਬਲ ਸਟੱਡੀ) ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ (ਅਪ੍ਰਤੱਖ): ਸਿੱਖਿਆ-ਚੇਲਾਪਣ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਚਰਚਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ (ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ): ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4), ਜੋ ਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਹਨ; ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਵਹਾਰ।

ਨਿਰਾਸ਼: ਅਬੁਮਿਓ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ ਥੈਮੋਸ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਹਿੰਸਕ ਗਤੀ ਜਾਂ ਮਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁੱਸਾ, ਕ੍ਰੋਧ, ਜਾਂ ਗੁੱਸਾ।" ਇੱਕ (ਅਲਫ਼ਾ) ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਬਿਨਾਂ" ਜਨੂੰਨ; ਨਿਰਾਸ਼, ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:21)।

ਸੰਪਾਦਨ: ਓਇਕੋਡੋਮ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭ ਜਾਂ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਘਰ ਜਾਂ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਾਂ ਆਰਾਮ: ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ; ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿਲਾਸਾ, ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਉਤਸ਼ਾਹ।

ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣਾ: ਸਹਿਣਾ, ਹੂਪੇਮੇਨੇ (ਯੂਨਾਨੀ), ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਾ, ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ, ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਵਜੋਂ, ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ। ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਇਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਈਰਖਾ: ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਬੇਚੈਨੀ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਫਾਇਦੇ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ; ਖਤਰਨਾਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ

ਉਪਦੇਸ਼: Parakleo (ਯੂਨਾਨੀ)। ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ, ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ, ਨਸੀਹਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ: ਪਿਸਟੀਓ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ; ਖ਼ਾਸਕਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

ਮੂਰਖਤਾ: ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਘਾਟ, ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ, ਬੇਸਮਝ, ਦਿਮਾਗੀ, ਤਰਕਹੀਣ, ਹਾਸੇਹੀਣੀ, ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਘਾਟ।

forsake: ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਜੋੜੋ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਕੇਮਲ: ਜਾਪਦਾ, ਢੁਕਵਾਂ; ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ, ਨਿਰਪੱਖ, ਸੰਜਮੀ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦੇਣਾ। ਉਸ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਵੀ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲੀਅਤ: ਡੇਕੀਮੀਅਨ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੁੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਧਾਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਡਿਆਈ: ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਨਾ, ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ; ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸਨਮਾਨ ਜਾਂ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ।

ਮੁਖੀ: ਮੁੱਖ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੂਸਰੇ ਹਨ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਤੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:3; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:23) ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹਨ (ਮੱਤੀ 19:6; ਮਰਕੁਸ 10:8), ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰ; ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸਦੇ ਚਰਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੰਗ ਉਸਦੇ ਅੰਗ ਹਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:27; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:22; 4:15; 5:23; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:18; 2:10, 19); ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:3)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਿਰ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:10; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:22)।

ਦਿਲ: ਕਾਰਡੀਆ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਇੱਛਾਵਾਂ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਪਿਆਰ, ਜਨੂੰਨ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਟ; ਮਨ।

ਦਿਲ: ਲੇਬਾਬ (ਇਬਰਾਨੀ)। ਮਨ, ਅੰਦਰਲਾ ਬੰਦਾ (ਇੱਛਾ, ਜਜ਼ਬਾਤ)। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਦਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੁੱਖ: ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝਤਣ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸੱਟ ਨੂੰ ਕੁਝਤਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਵਧਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:15 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਕਿ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਰਹਿ ਨਾ ਜਾਵੇ; ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੁਝਤਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜੜ੍ਹ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਲੀਤ ਹੋ ਜਾਣ।”

hypocrite: ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜਾਅਲੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਕਲੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਪਾਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

impart: ਇਸ ਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

ਇਮਾਨਦਾਰੀ: ਦਿਲ ਦੀ ਕੁਆਰੇਪਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਦੇਗਲੀ ਸੇਚ ਵਾਲਾ; ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਨਿਰਪੱਖਤਾ: ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ।

ਕਿਸਮ: ਕ੍ਰਿਸਟੋਸ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਠੋਰ, ਕਠੋਰ, ਤਿੱਖੇ, ਕੋੜੇ, ਜਾਂ ਜ਼ਾਲਮ ਦੇ ਉਲਟ ਕੇਮਲ, ਦਿਆਲੂ, ਹਮਦਰਦ, ਦਿਆਲੂ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੈਤਿਕ ਉੱਤਮਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ।

ਗਿਆਨ: ਐਪੀਗਨੋਸਿਸ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਗੀਦਾਰੀ।

ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਜਾਂ ਧੀਰਜ: ਧੀਰਜ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਉਲਟ; ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੀਏ, ਨਿਰਚਾ ਨਾ ਛੱਡੀਏ ਜਾਂ ਹਾਰ ਨਾ ਮੰਨੀਏ।

ਪਿਆਰ: ਅਗਾਪੇ (ਯੂਨਾਨੀ). ਅਯੋਗ ਪਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਵੈ-ਬਲੀਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਮਾਰੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਰਬੋਤਮ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਗਾਪੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰ: ਫਿਲੋਓ (ਯੂਨਾਨੀ). ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਗਾਪੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਨਮਾਨ, ਉੱਚ ਸਤਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਹੈ। ਦੋਸਤੀ ਪਿਆਰ; ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਲੋਓ ਸ਼ਰਤੀਆ ਪਿਆਰ ਹੈ।

ਚੇਲੇ ਬਣਾਓ (ਕ੍ਰਿਆ): ਮੈਥੇਟਿਉਓ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ (ਮੱਤੀ 28:19; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 14:21); ਚੇਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ (ਮੱਤੀ 13:52) ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ "ਕਨਵਰਟ ਬਣਾਓ" ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਦਿਲ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ, ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਮਦਰਦ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋੜਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ (ਮੱਤੀ 11:29), ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਜੂਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਹੇਰਾਫੇਰੀ: ਕਲਾਤਮਕ, ਅਨੁਚਿਤ, ਅਤੇ ਯੋਧੇਬਾਜ਼ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਖੇਡਣਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ।

ਮਨਨ ਕਰਨਾ: ਚੀਕਣਾ, ਬੋਲਣਾ, ਜਾਂ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਧੀ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ, ਟੈਕਸਟ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜਣ ਵਾਲਾ ਚਾਹ ਦਾ ਥੈਲਾ ਤਰਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਸਤਰ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ

ਸੰਸਾਰ, ਸਿਮਰਨ ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੰਤਰੀ (ਨਾਮ): ਇੱਕ ਨੈਕਰ ਜਾਂ ਵੇਟਰ, ਉਹ ਜੋ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਤਰੀ (ਕਿਰਿਆ): ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨਾ, ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕਰਨਾ; ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਲਈ।

ਨੇਤਿਕਤਾ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕੀ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਦੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਾ ਹੋਣਾ: ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁਸ਼ ਜਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਨਰਸ: ਨਰਸਿੰਗ, ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ, ਪੋਸ਼ਣ, ਟ੍ਰੇਨ ਦਾ ਕੰਮ; ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਪੋਸ਼ਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪੋਸ਼ਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ; ਸਿੱਖਿਅਤ ਜਾਂ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ (1 ਥੱਸਲੋਨੀਕੀਆਂ 2:7)।

ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਪਰਿਪੱਕ: ਟੈਲੀਓਸ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਟੀਚਾ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼; ਸਮਾਪਤ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਆਦ, ਸੀਮਾ; ਇਸ ਲਈ, ਸੰਪੂਰਨ, ਸੰਪੂਰਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:13)।

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਿਅਤ: ਕੈਟਾਰਟੀਜ਼ੇ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਦੁਕਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ, ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਲੈਸ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਤਾਉਣਾ: ਸੱਟ ਮਾਰਨ, ਸੋਗ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ; ਜੁਲਮ ਕਰਨਾ; ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ; ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ।

ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ: ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ; ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਮਾਲਕੀ ਲੈਣਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ।

ਸ਼ਕਤੀ: ਡੁਨਾਮਿਸ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਜਾ: ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਪੀ ਮਾਤਰਾ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਸਜ਼ਾ ਸਮੁੱਚੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਦੇਸ਼: ਇੱਕ ਇੱਛਤ ਜਾਂ ਇੱਛਤ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਟੀਚਾ।

ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ: ਇੱਕ ਉਤੇਜਕ ਜਾਂ ਉਤੇਜਨਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨਾ: ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡਿੱਗੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

rebuke: ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ।

ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਹੋਣਾ: ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ; ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਸੱਚ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ।

ਤੇਬਾ: ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ; ਰੱਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ। ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ, ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ।

ਜਵਾਬ: ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰੋ।

ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ: ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ, ਪਿਆਰ, ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ।

ਬਦਲਾ: ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ।

ਇਨਾਮ: ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੀਮਤੀ ਮੁੱਲ।

ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ: ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕੱਟਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਰਖਾਣ, ਚਿਣਾਈ, ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਿਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਰੁੱਖਾ: ਖੁਰਦਰਾਪਣ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ; ਕਠੋਰ, ਗੰਭੀਰ, ਬਦਸੂਰਤ, ਅਸ਼ਲੀਲ, ਜਾਂ ਤਰੀਕੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਜਨਕ।

ਨਿਯਮ: ਰਾਜ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ, ਆਜ਼ੜੀ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ। ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ, ਮਿਹਨਤੀ ਹੋਣਾ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ।

ਕੇਰਾ: ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਾਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਲੋ ਅਤੇ ਸੈਟ ਕਰੋ: ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਖੋਜ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਲੱਭਣਾ ਅਤੇ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ।" ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕਰੋ ਇੱਛਾ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:1-2)।

ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਲੋ: ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਰੁਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ (ਮੱਤੀ 6:33)।

ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਲੱਭੋ: ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੀ ਹੈ। ਇੰਪੁੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਹਿਦਾਇਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਣ: ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ; ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੁਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।

ਸਵੈ-ਖੋਜ: ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਜਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

ਬੰਦ: ਬਿਨਾਂ ਦੇਸਤਾਂ, ਫ਼ੋਨ, ਰੇਡੀਓ, ਕੰਪਿਊਟਰ, ਗੇਮਾਂ, ਜਾਂ iPods ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪਾਪ: ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਰੱਬ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰੋ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:28), ਪਰ ਅਸੀਂ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਭੁੱਲ ਦਾ ਪਾਪ: ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ, ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਰੱਬ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

steward: ਓਵਰਸੀਅਰ; ਮੈਨੇਜਰ; ਉਹ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਜਾਂ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਐਨ: ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਰਿਆ; ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਿਹਨਤੀ ਹੋਣਾ, ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਟੀਚਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣਾ।

ਅਧੀਨ: ਰੋਪੋਟਾਸੋ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਦੇਣ, ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਵੱਈਆ।

ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ: ਲੋਜੀਜ਼ੇਮਾਈ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ, ਗਿਣਨਾ ਜਾਂ ਜੋੜਨਾ, ਗਣਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ।

ਹਰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ।

ਟ੍ਰੇਨ ਅਪ: ਚਾਨਕ (ਇਬਰਾਨੀ)। ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:6)।

ਸਿਖਲਾਈ: ਪੇਡੀਆ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਤਾੜਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਾਪੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:4)। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ; ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਹੁਨਰਮੰਦ ਬਣਨ ਲਈ।

ਪਰਿਵਰਤਿਤ: Metamorphoó (ਯੂਨਾਨੀ)। ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਮੈਟਾਮੋਰਫੋਸਿਸ ਸ਼ਬਦ ਲਿਆਏ। ਕਿਸੇ ਤਿਤਲੀ ਲਈ ਕੈਟਰਪਿਲਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ।

ਮੁੱਲ: ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਵਹਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ।

voids: ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਲੋੜਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਲੋੜਾਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਹਵਾ, ਪੀਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਲਗ ਵਜੋਂ ਗੰਭੀਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਕਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਲੋੜਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਕਸਾਰ ਉਚਿਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਇਸ ਲਈ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਪੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੀ ਗੁੰਮ ਹੈ - ਖਾਲੀ ਕੀ ਹੈ - ਪਰ ਉਹ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਅਸਲ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਘਾਟ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

wiles: ਮੇਥੋਡੀਆ (ਯੂਨਾਨੀ)। ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਧੀ ਸ਼ਬਦ ਲਿਆ ਹੈ। ਚਲਾਕੀ, ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਡੰਡੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ 'ਤੇ ਝਪਟਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਅੰਤਮ ਨੋਟ

1. ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਂਗੂਏਜ, ਸੈਕਿੰਡ ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਨਬ੍ਰਿਜਡ (ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ, ਐਮ.ਏ.: ਜੀ ਐੱਡ ਸੀ ਮਰੀਅਮ ਕੰਪਨੀ, ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1939)।
2. ਵੈਬਸਟਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਸ਼।
3. ਐਚ.ਏ. ਆਇਰਨਸਾਈਡ, ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਨੋਟਸ (ਨੈਪਚੂਨ, ਐਨਜੇ: ਲੋਇਜ਼ੇਕਸ ਬ੍ਰੋਸ, 1908), 309।
4. ਵੈਬਸਟਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਸ਼।
5. ਵੈਬਸਟਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਸ਼।
6. ਸਪਾਈਰੇਜ਼ ਜ਼ੋਧਿਏਟਸ, ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ: ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਚਟਾਨੂਗਾ, ਟੀ.ਐਨ.: ਏ.ਐਮ.ਜੀ. ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 2000), 1372।
7. ਵਿਲੀਅਮ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਅਤੇ ਆਰਥਰ ਫਰਸਟੈਡ, ਬੀਲੀਵਰਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ: ਦੂਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਨੈਸ਼ਵਿਲ, TN: ਥਾਮਸ ਨੈਲਸਨ, 2016), 2146।
8. ਐਂਡਰਿਊ ਮਰੇ, ਦ ਬੀਲੀਵਰਜ਼ ਸੀਕਰੇਟ ਆਫ ਹੋਲੀਨੇਸ (ਬੈਥਨੀ ਹਾਊਸ ਪਬਲੀਸ਼ਰ, 1984), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ (ਤੁਲਸਾ, ਓਕੇ: ਆਨਰ ਬੁੱਕਸ, 1995), 422 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
9. ਜੌਨ ਮੈਕਆਰਥਰ, ਦ ਮੈਕਆਰਥਰ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀ: ਇਫੇਸੀਅਨ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਆਈ.ਐਲ: ਮੂਡੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1986), 319।
10. ਗੋਰਹਾਰਡ ਕਿਟਲ, ਜਿਓਫਰੀ ਡਬਲਯੂ. ਬਰੇਮੀਲੀ, ਅਤੇ ਗੋਰਹਾਰਡ ਫ੍ਰੀਡਰਿਕ, ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਦੀ ਥੀਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਵੋਲ. 5 (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1964), 596, ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਐਡੀਸ਼ਨ।
11. ਜ਼ੋਧਿਅਟਸ, ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 1017।
12. ਜ਼ੋਧਿਅਟਸ, ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 562।
13. ਜ਼ੋਧਿਅਟਸ, ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 948।
14. "ਰਾਜ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਸਰਵੇ, 1991," ਯੂ.ਐੱਸ. ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ, ਆਫਿਸ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ, 2 ਜੂਨ, 2020 ਨੂੰ ਐਕਸੈਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, <https://www.bjs.gov/content/pub/pdf/SOSPI91> .ਪੀ.ਡੀ.ਐਫ.
15. ਵੈਬਸਟਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਸ਼।
16. ਵੈਬਸਟਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਸ਼।
17. ਵੈਬਸਟਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਸ਼।
18. ਡੇਬ ਲਾਰੈਂਸ, "ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸੰਪਤੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਮੂਲ ਪਾਪ ਦੇ ਸਬੂਤ)," ਪ੍ਰੋਕੋਪ, (ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ 1992): 3, <https://bible.org/illustration/property-laws-toddler>।
19. ਜ਼ੋਧਿਅਟਸ, ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 160।

ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ

ਇੱਕ ਮੂਰਖ. ਡਿਸਲੈਕਸੀਆ ਵਾਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ। ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ। ਇੱਕ ਅਗਿਆਨੀ ਪਤੀ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਪਾਦਰੀ ਕਰੇਗਾ ਕੈਸਟਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਕਰੈਗ ਦੇ ਜਨਤਕ ਬੋਲਣ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 1994 ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਰਸਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਸੈਮੀਨਰੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਨੂੰ 1995 ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ; ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਕੀਤਾ; ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ; ਅਣਗਿਣਤ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ; ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਿਟਰੀਟਸ, ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ। ਸਭ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਰੈਗ ਨੇ 1979 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਹੋਸਲਾ ਰੱਖੋ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਸਟਰ ਕ੍ਰੇਗ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਵੋ। ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ, ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ, ਸਿਖਾਉਣ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਡਰ, ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਘਾਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਨਾ ਦਿਓ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੇਲਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਦਭੁਤ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ

ਉਸ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ। “ਸ਼ਮਊਏਲ ਪਤਰਸ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਰਸੂਲ” ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰੋ।

ਲਿਖਤਮ ਸ਼ਮਊਏਲ ਪਤਰਸ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਜੋਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਸਮਾਨ ਅਮੋਲਕ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੀ ਈਸ਼ੁਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਵਾਸਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਓਸੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਰਤਾਪ ਅਤੇ ਗੁਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਮੋਲਕ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਵਾਇਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਓਸ ਵਿਨਾਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਜੋ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਈਸ਼ੁਰੀ ਸੁਭਾਉ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋ ਜਾਓ ਸਗੋਂ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵੱਲੋਂ ਵੱਡਾ ਜਤਨ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਭਰੱਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਭਰੱਪਣ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਜਾਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਹ ਗੁਣ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਧਦੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਲਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਨਿਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ।(2 ਪਤਰਸ 1:1-8)

ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸੇਵਕਾਈ ਬਾਰੇ

ਫੈਮਿਲੀ ਡਿਸਪਲੇਸਿਪ ਮਿਨਿਸਟਰੀਜ਼ (FDM), ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਸੇਵਕਾਈ 1994 ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਪਾਸਟਰ ਕ੍ਰੇਗ ਕਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, FDM ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਐਨ, ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ, ਘਰੇਲੂ-ਸਮੂਹ ਅਧਿਐਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ-ਨਾਲ-ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਵਰਕਬੁੱਕ, ਸਹਾਇਕ ਵੀਡੀਓ, ਅਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਆਹ, ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ, ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਚਰਚ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ 'ਤੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

FDM ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦਾ ਟੀਚਾ ਮਸੀਹੀ ਚਰਚਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ, ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਚ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਠੋਸ ਵਰਕਬੁੱਕਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। 1995 ਤੋਂ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਚਰਚਾਂ ਨੇ FDM ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੇਵਕਾਈ FDM.world 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਮੁਫਤ ਔਨਲਾਈਨ ਸਰੋਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

FDM ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੂਸ, ਯੂਕਰੇਨ, ਕਿਊਬਾ, ਮੈਕਸੀਕੋ, ਅਫਰੀਕਾ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ, ਜਾਪਾਨ ਅਤੇ ਚੀਨ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਮੰਤਰੀ ਹੈ। FDM.world 'ਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣੋ।